

Upravništvo: Ljubljana, Knafljeva
ulica 5. — Telefon št. 3122, 3123,
3124, 3125, 3126.

Insatratni oddelki: Ljubljana, Selen-
burgova ul. 3. — Tel. 3492, 2492.
Podružnica Maribor: Gosposka ulica
št. 11. — Telefon št. 2455.
Podružnica Celje: Kocenova ulica št.
2. — Telefon št. 190.

Računi pri post. ček. zavodih: Ljub-
ljana št. 11.842, Praga číslo 78.180,
Wien št. 105.241.

JUTRO

Naročnina znaša mesečno Din 25.—
Za inozemstvo Din 40.—.

Uredništvo:

Ljubljana, Knafljeva ulica 5. Telefon
3122, 3123, 3124, 3125, 3126. Maribor
Gosposka ulica 11. Telefon št. 2440.
Celje, Strossmayerjeva ulica št. 1.
Telefon št. 65.

Rokopis se ne vračajo. — Oglasi po
tarifu.

Nauk zgodovine

Zgodovina je učiteljica življenja — to so rekli že stari Rimljani in nemara že pri njih to spoznanje ni bilo originalna novost. Stavek je postal trivialna krilatca, ki se je v šolskih knjigah, v ljudskih govorih in novinarskih klišejih ponavljala vse do naših dob, ne da bi vzbujala globlje razmišljanje; kakor je pač to usoda vseh pregovorov in krilatic, v katerih se izraža ljudska modrost. Dogodki zadnjih dni, mesecev in let pa dajejo mnogo povoda, da se spomnimo stare resnice in se ozremo okrog sebe, da vidimo in uvažujemo, kaj vse nas uči doživetje v družini narodov. Kajti kar se godi okrog nas, je zgodovina in ni nam treba segati nazaj v pozabljeni in polpozabljeni stoletja, da najdemo dovolj dragocenih naukov in pred vsem pravega merila za svoje lastno življenje, pa tudi vzgledov in smernic, ki nam morejo služiti kot pobuda in kot svarilo.

Slovenci smo glede sebe in svojih razmer zelo kritični sodniki. Ni to morda naša posebnost: črnogledov je najti povsod po svetu. Toda naš kritizem je prav svoje vrste in rad išče, kje bi lahko grajal in obsojal, ob enem pa tudi razvijal svoje recepte, kako bi se moralo vse goditi, da bi bilo bolje. Komaj se je poglelo prvo navdušenje osvobodjenja, že je začelo na vseh koncih poganjati boljševstvo in nergaštvo, ki ni bilo zadnji vzrok, da je politično strankarstvo pri nas zašlo v oblike, kakršne smo poznali pred 6. januarjem. Vendar tudi še danes čujemo pri nas glasove, ki dajejo vse v nič, kar se pozitivnega ustvarja, ki ne priznavajo vidnega napredka in še vedno sanjajo o zlatih časih. Njih vrenje se na srečo krči in redi od dne do dne, ker je naš narod v svojem jedru zdrav in bistri.

Koliko smo v zadnjih petnaštih letih slišali političnih receptov in državniških modrosti! Vzglede boljševiške socialne revolucije so bili pred vsem priljubljeni in njih glasniki so v nekritičnih krogih, posebno v mladih glavah povzročili dovolj zmede. Za njimi so prišli entuziasti fašizma in njegovih metod. Še bolj je vžgala Hitlerjeva nacionalna revolucija in celo Dollfusova klerofašistična politična diktatura je našla svoje prerok. »Tako bi moralo biti pri nas« — je stereotipna formula »izboljševalcev« našega državnega reda, ki je po njihovem mnenju nujno potreben temeljite remediure.

Sodobna zgodovina daje na vse to drastičen odgovor. Ne bomo tu klicali v spomin grozot in žrtve boljševiške revolucije, niti ne bomo zasledovali krivice steze početkov italijanskega fašizma. Ustaviti pa se moramo pred dogodki neposredne sodobnosti, nad krvavimi požari, ki so izbruhnili neposredno pred našimi mejami v taki bližini, da tudi do nas sega njih grozotni sijaj.

Meseca februarja smo videli krvavi ples v Avstriji, kjer je na ulicah nekdanjega cesarskega Dunaja tekla kri v potokih, kjer so se postavljala vešala, kakor v časih svetovne vojne in kjer so bile ulice nastlane z ubitimi ženami in otroki. Videli smo, kako je zmagala obojena pest nad ljudsko voljo, kako so se morale umakniti stare, težko priborjene pravice samovolji samozvanih oblastnikov. Videli smo in še gledamo, kako niti do zob oboženi režim ni v stanju vzpostaviti red in mir in kako še vedno trepete vsakdanje življenje pred akti terorja na eni in nevarnostjo ova-
duške maščevalnosti na drugi strani.

Neposredno za nami je doživetje druge nemške revolucije. Ni nam treba tu preiskovati, na kateri strani je resnična krivda. Dovolj je, da smo videli padati glave brez sodnega krivdoreka, brez preiskave, brez formalne pravice. Ne vemo števila človeških žrtv, ki jih je zahteval novi red, slavljen kot prepoved obnove naroda, ne števila tisočev, ki jih skrivajo na novo ječe in koncentracijski tabori.

Ne prisvajamo si sodbe nad krivdo ene ali druge strani, ne preiskujemo, ali je bila pravica v vrstah upornikov ali v taboru diktatorjev. Kažemo samo s prstom, kam je prišla kulturna Evropa, ki je bila še pred nedavnim tako rododarna z obsojanjem in zaničevanjem »razbojniškega« Balkana. Dunaj, Berlin, München! Kdo se ne spominja ošabno-zvišene pisave njihovih političnih glasil, kdo je pozabil na zasramovanje njihovih karikaturnih publikacij?

Danes sme zaničevani evropski jugovzhod z dvignjeno glavo vprašati, kje je doma prava kultura in civilizacija. Dunaj in Berlin, ki sta se vedno gerirala kot vzvišena arbitra in lomila palico nad balkanizmom, naj bi se prišla na Balkan učiti!

Koliko se je pisalo in govorilo o »zatiranju svobode« v Jugoslaviji in o »anarhiji«, ki je baje nastopala zaradi splošnega nezadovoljstva. Pri nas morajo tudi največji skeptiki in pesimisti priznati, da sta v naši domovini red in pravica. Da so oni obžalovanja vredni teroristični incidenti in atentati, ki smo jih doživeli na lastnih tleh, bili import iz inozemstva, izhajajoči in tolerirani, če ne celo podpirani iz onih držav, ki se obnašajo kot edini zakupniki kulture in dr-

ZAKON O MESTNIH OBČINAH PRED NARODNO SKUPŠČINO

Razpravo je uvedel notranji minister g. Žika Lazič z daljšim eks-
pozejem — Skupščina bo imela vsak dan po dve seji

Beograd, 5. julija. p. Narodna skupščina je danes pričela razpravljati o zakonu o mestnih občinah. V parlamentarnih krogih vlada za to razpravo velika zanimanje in je prijavljenih zelo mnogo govornikov, tako da bo debata trajala več dni. Skupščina je zaradi tega sklenila, da se bodo do sprejetja tega zakona vršile seje dopoldne in popoldne. Mnogi govorniki so se v zvezi s tem zakonom dotaknili tudi splošnih političnih prilik v državi in je bila razprava meseloma zelo zanimiva, večkrat pa tudi precej viharna.

Seja se je pričela ob 10. pod predsedstvom dr. Koste Kumanudija. Po odobravitvi zapisnika zadnje seje je predsednik sporočil, da je finančni minister predložil narodni skupščini v odobritev sklep ministrskega sveta glede prepovedi izvoza orehovega lesa. Po nekaterih drugih manjših zadevah je bilo prečitanih več interpelacij, med njimi interpelacija narodnega poslanca dr. Kešeljeviča o postopanju političnih oblasti na ehodih Narodne stranke. Notranji minister je pristal na zahtevano nujnost.

Po prečitanih raznih prošnjah in pritožbah je skupščina prešla na dnevni red, na obravnavo zakona o mestnih občinah.

Ekspoze notranjega ministra Laziča

Ker je bilo poročilo odbora, ki je zakon-
ski predlog proučil, nastanjeno in razdeljeno poslancem, je predsednik predlagal, naj se poročilo ne čita. Skupščina je s tem soglasala. Zato je takoj povzel besedo notranji minister g. Živojin Lazič, ki je podal daljši ekspoziciji o predloženem zakonu.

Uvodoma je g. minister opozoril na ustavne določbe glede ureditve čim širše samouprave. V izvajanju teh ustavnih določb je vlada lanskega leta predložila občinski zakon, v nadaljevanju tega dela pa sedaj še zakon o mestnih občinah. Zakon bo izenačil razpoložljive zakonske predpise glede mestnih samouprav in omogočil enotno organizacijo naših mest. Zakon stremi obenem za tem, da obstoječe zakonske predpise modernizira in jih kar najbolj prilagodi sodobnim razmeram in potrebam. Zakon je sestavljen na osnovi najboljših določb dosedanjih zakonov in se nanaša na 74 mestnih občin.

V svojih nadaljnjih izvajanjih je g. minister podrobno pojasnil posamezne določbe predloženega zakonskega načrta in se zlasti podrobno bavil z določbami glede volitev župana, podžupana in občinskih svetnikov ter glede nadzorstva nad mestnimi samoupravami. Posebno obširno je govoril o onih določbah, ki se nanašajo na mestne uslužbence. Zakon predpisuje podrobno ureditev razmerja mestnih uslužbencev posameznim mestnim občinam in vsebuje le glavne smernice. Postavljeno je osnovno načelo, da se morajo mestni uslužbenci kolikor možno izenačiti z državnimi uslužbenci. Njihove plače in doličke pa so v izjemnih primerih lahko tudi večje, kakor jih dobivajo državni uslužbenci, in odločajo o tem mestne uprave same.

Upoštevajoč v polni meri pomen in ulogo mest, omogoča zakonski načrt razvoj in napredek mest v najširšem obsegu, da bi mogla mesta kar najbolje odgovorjati številnim komunalnim potrebam in vršiti svojo ulogo kot ognjišča materialne, in duhovne kulture. Zakonski načrt je bil predmet dolgega proučevanja teoretičnih in praktičnih strokovnjakov; o njem so podale svoje mnenje vse banke uprave, upoštevali so se predlogi in sugestije Zveze jugoslovenskih mest, a skupščinski odbor je predlog zakona podrobno in vestno proučil ter eliminiral vsa različna mnenja, tako da je minister prepričan, da je predloženi zakonski načrt najboljši in da najbolje odgovarja potrebam mest in njihovega nadaljnjega razvoja in napredka. V imenu vlade prosti, da ga tudi skupščina dobro prouči in sprejme, da se na ta način dokonča izgraditev ob-

zavnega reda, v resnici se pa same zvi-
žajo v krčih notranje anarhije. V naši domovini je varnost življenja in lastni-
ne zajamčena in zasigurana, pri nas ni strahovlade in politične svobode, če
manj dotaknjene kakor marsikje, kjer
formalno vlada demokracija. Kaj šele
v državah novodobnih diktatur, voditelj-
stva in totalitete!

Laho bi odgnili še zavezo pred go-
spodarski in socialnimi tragedijami na
onih pozoriščih, kjer se je vedno igrala
junaška igra zapadnjaške popolnosti.
Tudi ta primerjava bi govorila v naš
prilog, kljub težavam in strmem, ki so
naš delež na posledicah svetovne kata-
strofe.

Pa naj bo dovolj. Naš namen je bil sa-
mo pokazati, da Jugoslovani nimamo
nobenega povoda skrivati se pred svoji-
mi sosedi ali tudi samo da si želimo ureditve
po tujih vzorih. Vemo, da je naša pot
težavna in trnjeva, toda zaupamo vase
in v našo skupnost, ker vidimo, da gre
pot navzgor in ker sprejemamo iz so-
dobne zgodovine učinkovite nauke, da mo-
drost krmilarjev naše države ni najzad-
nja in najslabša. Pot, ki jo hodi naš na-
rod je ravna in vodi v srečo, če bo le
hotel narod sam.

činske samouprave in lahko prične s refor-
mo višje, to je banovinske samouprave.

Skupščina je pazljivo sledila izvajanjem
notranjega ministra in ga ob konci živah-
no aklamirala.

Debata

Po ekspoziciji notranjega ministra je prvi
povzel besedo poročevalec večine skupščin-
skega odbora, ki je zakon proučil, nar. posl.
dr. Miroslav Stojadinović. V skoro dvurnem
govoru je podrobno analiziral vse zakonske
načrt. Poudarjal je, da gre pri tem za ve-
liko samoupravno reformo. Narodna skup-
ščina se bo s sprejetjem tega zakona oddol-
žila pozivu Nj. Vel. kralja v prestolni bese-
di, kjer je bila etimatična izgraditev sa-
mouprave postavljena kot ena glavnih točk
delovnega programa Narodnega predstavi-
stva. Govorec o razvoju mest v povojni do-
bi, je govornik obrtati tudi njihove vevlež-
bo v ulogo v preteklosti in njihove naloge v
budočnosti. Z razvojem mest je vedno po-
vezan razvoj in napredek vsega naroda in
države. V bistvu se predloženi načrt zaka-

na o mestnih občinah ne razlikuje mnogo
od zakona za podeželske občine, izjeme se
nanašajo le na drugačne potrebe in prilike
mestnih občin. Kako veliko ulogo igrajo
mesta v življenju naroda, se vidi že po tem,
da je vsak peti prebivalec Jugoslavije na-
stanjen v mestu; in da živi torej 20 odstot-
kov vsega našega naroda v mestih. Zakon
čuva samostojnost mest v najširšem obsegu,
čezravno dopušča ustava v tem pogledu tudi
gotove izjeme. Podrobno analizirajoč pose-
bne zakonske predpise, je govornik izjav-
ljal, da je najboljše zakon, ker predstavlja
skrbno izbiro vseh možnih predlogov in
sugestij; zato ga priporoča Narodni skup-
ščini v odobritev.

V imenu manjšine odbora je poročal na-
rodni poslanec

Papen ostane v vladi

Vsi poizkusi Hitlerja, da bi se iznebili nevarnega
tekmeca, so se izjalovili

Berlin, 5. julija. d. Po uradnem obvesti-
lu bo podkancelar Papen še nadalje ostal
v vladi. Ta odločitev je izzvala povsod v
Nemčiji veliko presenečenje, ker so z go-
tovostjo računali, da bodo zadnji dogodki,
v teku katerih je bil aretiran ves Papenov
štab in so bili nekateri njegovi sodružniki
celo ustreljeni, dovedli neizogibno do iz-
stopa Papena iz vlade. Razen tega je tu-
di vse kazalo, da je to želel ne samo Hit-
ler, temveč tudi vsi voditelji narodne so-
cialistične stranke. Da ostane Papen kljub
temu v državni vladi, je vsekakor zname-
nje, da je proti njegovi izločitvi iz vlade
nastopil sam predsednik Hindenburg in da
so v tem smislu vplivali tudi odločujoči
vojaški krogi. Lahko se torej smatra, da
so imeli dogodki pretekle sobote in nedelje
za posledico ojačenje konservativnih ele-
mentov v Nemčiji.

Podkancelar Papen, ki je predložil svojo
ostavko državnemu predsedniku Hinden-
burgu, se lahko sedaj popolnoma svobodno
giblje in tudi ni več zastražen.

Z miroljubnim vtisom, ki ga je skušal
izraziti uradni komunikacijski o razgovorih
v Neudecku, je v močnem nasprotju slika,
ki se vidi v berlinskem vladnem okraju.
Po Wilhelmstrasse patuljirajo neprestano
močne policijske čete in vsa ministrska
postojla so zastražena s pomnoženimi po-
licijskimi oddelki. Pred glavnimi vrati so
postavljene dvojne straže in v posameznih
hišnih vežah je v pripravljenosti policijsko
moštvo. Posebno močno so zastražene zad-
nje fronte vladnih palač, kakor tudi mini-
strski vrtovi. Splošno pozornost je zbudilo,
da so se nekatere policijske čete pojavile
na cesti Unter den Linden z jeklenimi čel-
adami, kar vse dokazuje, da so bili od-
rejeni obširni varnostni ukrepi za prepre-
čenje vsakršne nepričakovane eventual-
nosti.

Hindenburgu iščejo naslednika

Curij, 5. julija. d. Berlinski dopisnik
lista »Neue Zürcher Zeitung«, ki je v
Nemčiji za 14 dni prepovedan, poroča, da
potovanje Hitlerja v Neudeck ni imelo
samo namena razčistiti zadeve Papena,
temveč tudi vprašanje morebitnega od-
stopa državnega predsednika Hindenburga
in imenovanja njegovega namestnika.
Domnevajo, da Hindenburg ne bo odstopil
pred 2. oktobrom, ko bo praznoval svoj
87. rojstni dan. Mogoče je tudi, da bo
mesto državnega predsednika ukinjeno in
njegovi posli preneseni na Hitlerja. Govor-
e tudi o možnosti, da bi postal Hinden-
burgov naslednik general Blomberg, kar
dokazujejo množične njegove izjave
v poslednjem času v prid Hitlerju. Razen
tega se je pojavila tudi verzija, da bi
morda postal Hindenburgov naslednik
princ Filip Hesenski, zet italijanskega kral-
ja, ki je intimen Göringov prijatelj. Go-
voro celo o tem, da bi dobil princ Filip
Hesenski naslov državnega upravitelja. kar
bi pomenilo toliko kot pričetek monarhi-
stične restavracije, o kateri menijo neke-
teri, da je edina možnost pomiriti razbur-
jene duhove v Nemčiji.

Ozadje zarote

Berlin, 5. julija. d. Diplomatski sotrud-
nik londonskega lista »News Chronicle«,
Barlett, je objavil na podlagi informacij,
ki jih je dobil po lastni trditvi iz dobro
poučenih krogov, naslednje poročilo o vzro-
kih poslednjih dogodkov v Nemčiji:

Schleicher je v sporazumu z Röhmmom
sestavil že popolno listo nove nemške vlade,
ki naj bi se osnovala po izvršenem
prevratu. Hitler bi ostal še nadalje držav-
ni kancelar pod pogojem, da bi pristal na
razdelitev ostalih resorov. Schleicher bi
postal podkancelar. Röhmm pa je prevzel
vojno ministrstvo. Tudi dr. Brüning, ki ga
pa niso vprašali za mnenje, naj bi dobil
v novi vladi ministrsko mesto. Razmerje
med vojsko in napadalnimi oddelki je bilo
tako zamišljeno, da bi vojska postala po-

ključna in da bi se ojačila po številu ter po-
litičnem vplivu, dočim bi napadalni oddel-
ki kot vojskovo s kratkoročno službeno
dobo prevzeli v izveščanje vse mlade re-
krute. Sporazum med Schleicherjem in
Röhmmom je bil na ta način olajšan, kar sta
se čutila oba ogrožena v svojih častihlepi-
nih načrtih na podlagi vesti o razgovorih
Ribbentropa v Londonu in Parizu, po katerih
bi bil Hitler pripravljen za gotove kon-
cesije razpustiti narodno-socialistične na-
padalne oddelke ter prenosovati redno
vojsko v armado s kratkoročno službeno
dobo. Zarotniki so iskali zveze tudi z
Göbbelsom, ki pa je smatral v zadnjem
trenutku za bolj primerno, da izda celo
zadevo Hitlerju in Göringju.

Oton Strasser o borbi med Hitlerjem in Göringom

Pariz, 5. julija. n. V »Intransigeant«
izjavlja voditelj tako zvane »nemške črne
fronte« Oton Strasser, ki živi v Pragi, med
drugim:

Nemščina je trditve, da je obstajala ne-
kak zarota pod vodstvom Röhmma in ge-
nerala Schleicherja. Te veči širita Hitler
in Göbbels in so neresnične. Röhmm sploh
ni imel niti pojma o politiki in je bil iz-
ključno le vojak. Njegov cilj je bil ohranjanje
pridobitev narodno-socialistične revolucije

in ohranitev napadalnih oddelkov. Docela
izmišljena je tudi trditve, da je moj brat
Gregor Strasser, ki ga je Hitler ubil, kon-
spiriral s Schleicherjem. Nesporno sta bila
vsek v drugem taboru in med njima je bil
vsek sporazum izključen.

Strasser opisuje v svoji izjavi razmere,
ki vladajo med vodilnimi hitlerjevci, in na-
vaja med drugim, da je Göring organiziral
proti Hitlerju tako vohunstvo, da je Hit-
ler svoja zaupna pisma naslavljal na Göb-
belsovo ženo. V zadnjem času je šel Gö-
ring tako daleč, da je kontroliral tudi vse
telefonske razgovore Hitlerja. Dal je pre-
gledovati tudi vsa privatna pisma Hitlerja,
ki je sploh le še ujetnik junkerjev in vele-
industrijev.

Uspešna demarša Francije

Pariz, 5. julija. n. »Journal« poroča, da
je imela večerajšnja demarša francoskega
poslanca v Berlinu Francoisa Ponceta pri
nemški vladi popoln uspeh. Zunanji mini-
ster Neurath je obžaloval, ker je nemški
tisk v zvezi z zadnjimi dogodki osuili in
napadal Francijo, češ, da je bila v zvezi z
zarotniki, ter je zagotovil, da se to v bo-
doče ne bo več zgodilo. Slični protest ka-
kor Francija, sta vložila pri nemški vladi
tudi angleški in ameriški poslaniki.

Nove ustrelitve

London, 5. julija. n. »United Press« po-
roča, da so bili po njegovih privatnih in-
formacijah ustreljeni večerj se general Lo-
sow, polkovnik Pfeifer, bivši bavarski no-
tranji minister Staelz in pater Müller, ki je
bil meseca januarja obsojen zaradi proti-
reimске propagande na 9 mesecev ječe.

Srečna Velika Britanija

Gospodarstvo Velike Britanije se vrača v normalne
razmere — Chamberlain odklanja gospodarske eks-
perimente

London, 5. julija. AA. Finančni minister
je sredi v spodnji zbornici odklonil pred-
log, naj bi vlada imenovala odbor, ki bo
proučil celokupno denarno politiko. Nevil-
le Chamberlain je izjavil, da je vlada z
odklonitvijo dvomljivih eksperimentov ob-
novila zaupanje v gospodarsko življenje in
s tem omogočila napredek trgovine. Zato
teh pojavov ne bo motila z nepremišljeni-
mi in nedognanimi poizkusi. Svojo denar-
no politiko je vlada opredelila na konfe-
renci v Ottawi in to politiko je nato po-
trdil ves angleški imperij. Velika Britanija
bi se mogla vrniti k zlati podlagi šele, če
bi se cene surovin dvignile tako, da se iz-
ravnajo cene in izdatki. Dalje bi morale
države odstraniti ali vsaj znižati carinske
meje in druge ovire mednarodne trgo-
vine. Velika bi bila tudi končna ureditev
vojnih dolgov. Treba je tudi poiskati pota,
kako odstraniti nihanje nakupnih cen za
zlatu, nihanje, ki bi izhajalo iz denarnih
vzrokov. Vseh teh pogojev pa ni mogoče
ustvariti brez mednarodnega sporazuma.

Jugoslovenski inženjerji v Bolgariji

Sofija, 5. julija. AA. Jugoslovenski in-
ženjerji, ki so sodelovali na 8. kongresu zve-
ze slovenskih inženjerjev v Sofiji, in ki so
zdaj na potovanju po Bolgarskem, so danes
prispeli v Plovdiv. Dopoldne so polo-
žili lep venec na grob kneževine matere Ma-
rije Luize v katoliški cerkvi sv. Ludvika v
Plovdivu. Nato so si ogledali tamošnje
električno centralo in tobačno tovarno
»Tomasian«. Ob 1. popoldne so odpotovali
iz Plovdiva v Staro Zagoro, odkoder so po
kratkem postanku nadaljevali pot v Veliko
Trnovo.

Kongres gledaliških igralcev

Skopje, 5. julija. p. Tukaj je bil danes
na svečan način odprt kongres gledali-
ških igralcev. Udeležuje se ga izredno ve-
liko število delegatov iz vse države, ker je
to obenem proslava 15letnice obstoja udru-
ženja gledaliških igralcev. Otvoritveni seji

Po Bačićevem govoru je bila seja ob
13.30 prekinjena in se je nadaljevala po-
poldne.

Popoldanska seja

Na popoldanski seji, ki se je pričela ob
16.40 in je trajala do 19.30, so govorili
narodni poslanci Ferdo Segza za dr. Lonča-
rević proti, dr. Metkoš proti, Milivoje Pe-
rić za, dr. Kešeljević proti, dr. Stazić pro-
ti in dr. Ivandekić za sprejem zakona. Go-
vorniki so se v glavnem bavili s politič-
nimi prilikami. Razprava se bo jutri dopol-
dne nadaljevala.

Seja senata

Beograd, 5. julija p. Senat je imel popol-
dne kratko sejo, na kateri je razpravljal
o raznih mednarodnih konvencijah in po-
godbah, ki jih je že odobrila Narodna
skupščina. Glavna razprava je bila posebe-
na ratifikaciji prijateljskega pakta s
Turčijo. Pri tej priliki je podal zunanji mi-
nister g. Boško Jevtić daljši ekspoziciji, v ka-
terem je slično kakor v Narodni skupšči-
ni orisal pomen in namen prijateljske
pogodbe s Turčijo. Senat je z velikim odo-
branjem sprejel njeno izvajanje ter je
s aklamacijo odobril pogodbo s Turčijo.
Ob enem je odobril tudi konvencijo o ureditvi
medsebojnih terjatev med Jugoslavijo
in Turčijo, konvencijo o ureditvi trome-
je v Banatu, sklenjeno z Rumunijo, kon-
vencijo o osnovanju mednarodnega zavoda
za proučevanje kemije.

Prihodnja seja senata bo v ponedeljek
popoldne.

in ohranitev napadalnih oddelkov. Docela
izmišljena je tudi trditve, da je moj brat
Gregor Strasser, ki ga je Hitler ubil, kon-
spiriral s Schleicherjem. Nesporno sta bila
vsek v drugem taboru in med njima je bil
vsek sporazum izključen.

Strasser opisuje v svoji izjavi razmere,
ki vladajo med vodilnimi hitlerjevci, in na-
vaja med drugim, da je Göring organiziral
proti Hitlerju tako vohunstvo, da je Hit-
ler svoja zaupna pisma naslavljal na Göb-
belsovo ženo. V zadnjem času je šel Gö-
ring tako daleč, da je kontroliral tudi vse
telefonske razgovore Hitlerja. Dal je pre-
gledovati tudi vsa privatna pisma Hitlerja,
ki je sploh le še ujetnik junkerjev in vele-
industrijev.

Uspešna demarša Francije

Pariz, 5. julija. n. »Journal« poroča, da
je imela večerajšnja demarša francoskega
poslanca v Berlinu Francoisa Ponceta pri
nemški vladi popoln uspeh. Zunanji mini-
ster Neurath je obžaloval, ker je nemški
tisk v zvezi z zadnjimi dogodki osuili in
napadal Francijo, češ, da je bila v zvezi z
zarotniki, ter je zagotovil, da se to v bo-
doče ne bo več zgodilo. Slični protest ka-
kor Francija, sta vložila pri nemški vladi
tudi angleški in ameriški poslaniki.

Nove ustrelitve

London, 5. julija. n. »United Press« po-
roča, da so bili po njegovih privatnih in-
formacijah ustreljeni večerj se general Lo-
sow, polkovnik Pfeifer, bivši bavarski no-
tranji minister Staelz in pater Müller, ki je
bil meseca januarja obsojen zaradi proti-
reimске propagande na 9 mesecev ječe.

Srečna Velika Britanija

Gospodarstvo Velike Britanije se vrača v normalne
razmere — Chamberlain odklanja gospodarske eks-
perimente

London, 5. julija. AA. Finančni minister
je sredi v spodnji zbornici odklonil pred-
log, naj bi vlada imenovala odbor, ki bo
proučil celokupno denarno politiko. Nevil-
le Chamberlain je izjavil, da je vlada z
odklonitvijo dvomljivih eksperimentov ob-
novila zaupanje v gospodarsko življenje in
s tem omogočila napredek trgovine. Zato
teh pojavov ne bo motila z nepremišljeni-
mi in nedognanimi poizkusi. Svojo denar-
no politiko je vlada opredelila na konfe-
renci v Ottawi in to politiko je nato po-
trdil ves angleški imperij. Velika Britanija
bi se mogla vrniti k zlati podlagi šele, če
bi se cene surovin dvignile tako, da se iz-
ravnajo cene in izdatki. Dalje bi morale
države odstraniti ali vsaj znižati carinske
meje in druge ovire mednarodne trgo-
vine. Velika bi bila tudi končna ureditev
vojnih dolgov. Treba je tudi poiskati pota,
kako odstraniti nihanje nakupnih cen za
zlatu, nihanje, ki bi izhajalo iz denarnih
vzrokov. Vseh teh pogojev pa ni mogoče
ustvariti brez mednarodnega sporazuma.

Angloška vlada je v tem oziru že marsikaj
storila. Dalj časa je urejala svoje denar,
stvar tako, da ni bilo izpostavljenosti nasil-
nim izpremembam in menjalnim tečajem.
Preprečila je dalje padec cen, hkratu pa
je tudi zvišala cene glavnim surovinam v
šterlingih. V raznih trgovinskih sporazu-
mih je znižala carinske meje. Bančni zavodi
razpolagajo z obilico sredstev kakor še
nikdar. Splošno zaupanje se vrača, javne
finance so zdrave, tečaji stalni. V takih
okolnostih ni povoda, da bi vlada imeno-
vala komisijo, ki naj bi delala nove eks-
perimente.

Podatki o dogodkih železnice kažejo, da

Premirje v revirjih

Vodstvo TPD je do zaključkov pogajanj preklicalo svoje ukrepe, nakar so rudarji prenehali z gladovno stavko in se vrnili iz rudnikov

Ljubljana, 5. julija.

Od 10.30 do 13. se je v palači TPD vršila pod predsedstvom inž. Lojzeta Zupaniča kot zastopnika rudarskega glavarstva in bana razprava med zastopniki delavstva in vodstva Trboveljske premogokopne družbe. Na izid razprave so nestrpno čakali tisoči rudarjev v zagorskih, trboveljskih in hrastniških revirih. Pogajanja so potekala napeto in so se morala večkrat prekiniti, ker so v sosednjih sobah neprestano peli telefoni in je bil zlasti generalni direktor g. Skubec ponovno klican na razgovor z odločujočimi činitelji v državi in inozemstvu. Zaključili jih je generalni direktor z izjavo, da družba po nalogu kraljevske vlade do nadaljnjega preključuje izdane ukrepe in da torej za zdaj ostanje pravice in prejemki rudarjev neokrnjeni. Prihodnje dni se bo vršila v Ljubljani nova razprava, na kateri bo TPD stavila delavstvu nov kompromisni predlog. Te razprave se bo po vsej priliki udeležil tudi minister za šume in rude g. Ulmanski.

Delavski zaupniki so prišli na konferenco naravnost iz rogov in obratov. Rudarje so zastopali načelniki druge rudarske skupine Pliberšek in načelniki lokalnih skupin Krautberger iz Zagorja, Murn iz Trbovelj, Bedenik iz Hrastnika, Jenko iz Kočevja. Radej iz Rajhenburga in Diazzi iz Hude jame. Za strokovne organizacije so prisostvovali glavni tajnik Zveze rudarjev Arh, predsednik NSZ Kravos ter Lešnik za Jugoslovansko strokovno zvezo, za Delavsko zbornico pa predsednik Sedej, podpredsednik Zemljčič in tajnik Uratnik. Delodajalce so zastopali generalni direktor Skubec, njegov namestnik inž. Juliard in tehnični ravnatelj Heinrich. Razpravi so prisostvovali tudi predstavniki revirskih občin Rož iz Trbovelj, Drnovšek iz Zagorja in Draksler iz Dola pri Hrastniku, dalje generalni tajnik Zveze industrijev inž. Suklje in predsednik občinskega odbora Narodne odbrane dr. Cepuder, ki je obenem zastopal ministra dr. Kramerja, ker je bil ta zaradi razprave zakona o mestnih

občinah v Narodni skupščini zadržan v Beogradu.

V razpravo so posegli delavski zastopniki gg. Uratnik, Arh, Struc, Pliberšek in drugi, dalje župan Rož in dr. Cepuder, dočim je generalni direktor g. Skubec s statističnimi številkami pojasnjeval in utemeljeval ukrepe TPD.

Do stvarnega sporazuma med družbo in delavstvom ni prišlo in se bodo pogajanja nadaljevala v prihodnjih dneh. Pač pa je, kakor že omenjeno, g. generalni direktor, ko se je bil ravno vrnil od telefona, razpravo prekinil brez nadaljnjega komentiranja z izjavo, da TPD razveljavlja svoje ukrepe glede rudarjev. Ko je inž. Zupanič nato zaključil današnji sestanek, so se rudarski zaupniki, ki so z zadoščenjem sprejeli izjavo generalnega direktorja, takoj s prvim vlakom odpeljali v revirje, da obvestijo delavstvo o izvršenem preokretu.

Konec stavke

Po poročilih iz rudarskih revirjev je bila gladovna stavka prav tako brez formalnega sklepa končana, kakor se je brez formalnega sklepa začela. Ko se je popoldne izvedelo, da je TPD preključila svoje ukrepe, so se začeli rudarji vračati iz rogov.

Rudarski revirji so se oddahnili, čeprav vlada povsod še velika poptost ne le zaradi napetosti zadnjih dni, marveč tudi zato, ker je še vedno negotovost, kaj pride, saj je preključ TPD le začasen in se bodo pogajanja o definitivni ureditvi še začela.

Minister Ulmanski v Sloveniji

Kakor izveemo prispe danes ali jutri v Ljubljano minister za šume in rudnike g. Ulmanski, da se osebno pouči o položaju v rudniških revirjih TPD ter o odnošajih med družbo in rudarji.

Prirastek prebivalstva v Jugoslaviji

Število pravoslavni raste razmeroma hitreje kakor število katoličanov. — Ta pojav ni z vero in nikoli zvezi

Pred nedavnim so se objavili prvotni podatki o številčnem razmerju med pripadniki posameznih konfesij v Jugoslaviji na osnovi ljudskega štetja iz leta 1931. Ta objava je vzbudila precej pozornosti in celo že nekaj negotovosti. In sicer za to ker se je povedalo, da je število pravoslavni v Jugoslaviji naraslo v znatno večji meri nego število katoličanov, tako da jih je sedaj znatno več v primeru s katoliški nego leta 1928.

Začudenje na tem je prav neumestno, če bolj svede negotovost, zakaj ta objava je poznavelec razmer samo znova pokazala in v novi perspektivi osvetlila ono, kar jim je bilo jasno že po ostalih dosedanjih objavah o rezultatih ljudskega štetja v letu 1931.

V sedmem letniku »Geografskega vestnika«, izšlejšega v letu 1931, je objavil profesor dr. Roman Savnik zelo zanimivo in nad vse instruktivno studijo pod naslovom »Prirastek prebivalstva v Jugoslaviji v desetletju 1921—1931.« Tu čitamo, da se je prebivalstvo naše države v navedenem desetletju pomnožilo za dobrih 16%, to je, od 11.984.911 v l. 1921, je naraslo do l. 1931. na 13.930.918. Toda narasla ni v vseh predelih države enakomerno, marveč v nekaterih pokrajinah mnogo bolj nego v drugih, dočim je v nekaterih srezih celo nazadovalo, dasi vendarle le v maloštevilnih. Ali ta neenakomernost je zelo velika in odkriva se nam pri podrobnem pregledovanju, da ni slučajna, marveč razvrščena po nekih vidikih ali pogojih globlje pomena.

Če si stvar ogledamo po banovinah, vidimo, da se je prebivalstvo v nekaterih pomnožilo mnogo bolj nego izkazuje državni povpreček 16%. V drinski banovini, obsegajoči vzhodno Bosno in zapadno Srbijo, znaša pomnožitev celo 25%, v vrbski banovini skoro 22%, v moravski 20% in v vardarski 19,5 odst. Zato pa se je prebivalstvo pomnožilo znatno manj nego znaša državni povpreček po drugih banovinah, in sicer najmanj v dravski banovini — še ne čisto za 8%, potem v dunavski za 9,6%, a v savski za 11,4% in v primorski za dobrih 12%.

Že navedeni podatki nam pokažejo jedro stvari. One banovine, ki izkazujejo največ pomnožitve, so pretežno pravoslavne, doloma z znatno muslimansko primesjo; one ki izkazujejo manjši prirastek prebivalstva so pretežno ali vsaj močno katoliške.

Kdor je pazljivo premostril ta dejstva, je mogel že po njih pričakovati, da se je v državi spremenilo v statičnem pogledu razmerje med pravoslavni in katoliškimi delom prebivalstva, in sicer v tem smislu, da je sedaj pravoslavni sorazmerno več nego jih je bilo l. 1921. Kar se je objavilo te dni, potemtakem ni v bistvu nič novega.

Pa vendar bi bilo napačno, ako bi se tega izvajali zaključek, da se pravoslavni na splošno bolj množijo nego katoliki. Ako pogledamo namreč prirastek prebivalstva po srezih se nam pokaže na prvi pogled presenetljivo dejstvo, da so se tudi pravoslavni prav malo pomnožili v prečasnih pokrajinah, bodisi v Dalmaciji ali Hrvatski Slavoniji ali v Vojvodini. Tu se nikjer ne vidi razlika med pripadniki posameznih konfesij, zakaj vsi kažejo precej enako majhen prirastek. Dunavska banovina kaže v srezih severno Dunava in Save zelo malo prirastka, skoro povsod manj kot 8%, tako da se je prebivalstvo te pokrajine najmanj pomnožilo in ima v tem pogledu neslaven rekord, da pa v banovinskem podatku to ne pride dovolj do veljave, zato je iskati vzroka v tem, da spadajo zraven srezov v Sumadiji, kjer se je ljudstvo zelo zelo pomnožilo.

Če se vprašamo po vzrokih teh tako različnih in presenetljivih pojavov v množitvi prebivalstva, jih bomo našli gotovo na primer v preseljevanju. Še vedno se precej ljudi izseljuje, bodisi čez ocen ali v nekatere evropske države. In iseljevanje je mnogo bolj zadelo primorske in ostale prečanske predele nego Bosno in slasti Srbijo, kjer se ljudje neprimerno trdovratneje drže doma. Drugič prihaja v poštev notranje preseljevanje; obilo je prišlo ljudi za zaslužkom v Srbijo in nekatere druge predele, na jug je šlo nekaj kolonistov. Vendar je podobno, da je s to postavko razložljiv različen prirastek le v razmeroma majhni meri. Poglavitni vzrok je vsekakor v zmanjšanju prirodnega prirastka; ta pojav je pač največ pripomogel, da so pričele prečanske pokrajine zaostajati v množitvi prebivalstva, dočim so osrednji in južnovzhodni predeli še vedno obdarjeni z velikim naravnim prirastkom. Kdor le malo pozna razmere v Evropi v tem pogledu, mu je že na prvi pogled jasno, da je res tako. Zakaj že dolgo ni več samo Francija ona država, kjer je malo otrok in se prebivalstvo komaj še kaj množi, marveč so tudi mnogi drugi narodi krenili na isto pot. Danes se kosajo s Francijo po majhnem številu otrok vsi germanski narodi razen Nizozemcev, zlasti tudi Nemci. Tudi nemške srednjeevropske dežele v tem pogledu niso daleč za Nemci, tako na pr. Madžarska, pa češkoslovaška in zapadni del Poljske, ki so bili do l. 1918. del Nemčije, dočim izkazujejo poprej ruski predeli Poljske še vedno ogromen prirodnostni porast.

No, in prav tisto se je pokazalo v Jugoslaviji; tudi tu so najbolj civilizirani predeli najmanj obdarjeni z otroki in imajo potem najmanjši prirodnostni prirastek, dočim izkazujejo naše balkanske dežele še vedno nezmajljano prirodnostno silo kot v sosednji Grčiji, pa v Rumuniji in v Rusiji. Torej ne prav za prav razlika po verah, marveč razlika po nečem drugem, morda po civilizacijskih sferah ali kakor že bomo označili ta nič kaj simpatični pojav.

Naši pravniki v Bolgariji

Beograd, 5. julija. p. Danes je pod vodstvom beograjskega univerzitetnega profesorja dr. Arandjelovića odpotovala v Bolgarijo večja skupina jugoslovanskih pravnikov, da poseti svoje bolgarske kolege in naveže z njimi tesnejše stike. Odpotovali so s parnikom »Karadjordje«, s katerim bo obenem otvorjena redna paroplovna zveza z Bolgarijo, ki je dosedaj še ni bilo.

Krvavi upor v mariborski kaznilnici

Glasoviti zločinci Lombar, Lakner in Pančur so skušali pobegniti — Uboj kaznilniškega kaplarja Ivana Petrina

Maribor, 5. julija.

Dogodek, ki se je odigral preteklo sredo popoldne za nemim in močnim zidovjem državne moške kaznilnice, bo ostal za vselej zapisan v mariborski kriminalni kroniki. Šele večeraj jutraj je zvedela zanj javnost, in so se sprva razširile naravnost gorostasne govorice o krvavem pokolju med pazniki moške kaznilnice in kaznjenici, ki so jih napadli, da bi si z orožjem v roki priborili pot v zlato svobodo.

Odkar so pripetili iz ljubljanskih zaporov v mariborsko kaznilnico zloglasnega morilca Ivana Laknerja in Josipa Lombarja ter nevarnega roparja Stanka Pančurja, so imeli pazniki mariborske moške kaznilnice marsikatero grenko uro. Omenjeni trije kaznjenici so se že nekajkrat skoraj brutalno obnašali in vse ostre odredbe niso nič zalegle. Pazniki so zadnje čase že slutili, da se med njimi nekaj plete in da pripravljajo nekakšen komplot, niso pa kljub najstrožji pazljivosti mogli priti stvari do dna.

Premeteni in drzni načrt za beg

V III. nadstropju srednjega trakta moške kaznilnice je samotni odedek za hušje zločince, ki presedavajo dosmrtno in večletno ječo. Nešteto težkih z močnim železom okovanih vrat mora paznik odkleniti, preden prispe do omenjenega odedka. Posamezne celice zapirajo močna vrata, na katerih so ključavnice in zapahi na zunanji strani. Ključavnice so pritrjene z močnimi vijaki. Ko so preštudirali vse razmere v kaznilnici, so kaznjenici Lakner, Lombar in Pančur izdelali peklenjski načrt, o katerem so menili, da jim bo pripomogel do prostosti. Nekje so namreč iztaknili močan žebelj ter skovali s kamnom iz njega izvijač, s katerim so v ugodnem trenutku odvijali vijake na Laknerjevi in Pančurjevi celici. Namesto teh vijakov so privili druge slabše, da bi pazniki njihovega dejanja ne opazili. Za vsak primer so se tudi oborožili z debelim kamenjem, ki so ga kljub vsej strogi strogosti srečno utihotapili v Laknerjevo celico. Kakšen je bil celoten njihov načrt, si je težko raztolmačiti. Domnevajo, da je bil vodja zarote Lombar in da sta imela Lakner in Pančur nalogo, osvoboditi iz celic več kaznencev, ubiti prvega paznika, mu vzeti ključ, odpreti z njimi vrata ter usmrtiti slehernega, ki bi se jim postavil na pot. Vsekakor je bil njihov načrt, priti skozi vrata in ubiti prvega nedolžnega paznika ter prodreti v zlato prostost, izredno drzen. Kljub dobro zasnovani, zaradi pa, se jim načrt ni posrečil, kakor so se jim izjalovili tudi vsi prejšnji slučni naklepi. Znano je, da se je Lakner s svojimi pajdaši poizkušal tokrat že petič osvoboditi.

Izvedba načrta in napad na paznika Petrina

Ko je v sredo okrog 16. nadzoroval ječe pazniški deseterik Ivan Petrin, ki je bil nadzornik samotnega odedka celic, v katerih presedavajo večletno in dosmrtno ječo zloglasni morilci in roparji Ivan Lakner, Stanko Pančur in Josip Lombar, ter šel počasnih korakov po hodniku v III. nadstropju, sta se nenadoma pojavila pred njim kaznjenca Ivan Lakner in Stanko Pančur. Ni se mogel prav zavesti, ko je že zavilhel Lakner nad njim roko, v kateri je držal v brisačo zavit kamen in ga udaril s njim s tako silo po glavi, da se je takoj nezavesten zgrudil na tla ter obelzel v mlaki krvi. Na smrtno ranjenega Petrina sta nato planila oba kaznjenca in mu odvzela ključke ter sabljo. Pančur je takoj stekel k celici, v kateri je bil zaprt Jože Lombar in je odklenil vrata, tako da je bil tudi Lombar osvobojen.

Veličastna manifestacija zadržnikov v Mariboru

Proslava mednarodnega zadržnega dne — Na tisoče zadržnikov v sprevodu

Maribor, 5. julija

Zaradi negotovega vremena dne 1. julija, ki se po vsem svetu slavi kot mednarodni zadržni dan, je bila proslava v Mariboru preložena na današnji praznik sv. Cirila in Metoda. Ob napovedani uri se je popoldne zbrala večstoštevna množica mariborskih in okoliških zadržnikov na prostornem rotovski trgu, kjer se je formalna in impozantna sprejela. Z jugoslovanske trobojnice, mednarodno zadržno zastavo in v jasko godbo na čelu so krenili zadržniki po Ulici 10. oktobra in Gosposki ulici preko Glavnega trga ter državnega mosta na letno telovadišče Sokola I. v Magdalenski ulici. Za vojaško godbo in zastavi so krenili celotni odbor mariborske nabavljajne zadrže državnih uslužbencev, za njim pa se je razvnelo več tisoč zadržnikov z godbo mariborskih postarjev. V sprevodu so nosili tudi napise, kakor: Zmaga zadržništva je zmaga miru itd. Ob koncu sprejela, kakršnega se le redko kdaj vidi v Mariboru, so se vozili na prav lepo okrašenem tovornem avtomobilu mali harmonikarji Pomladika Rdečega križa, ki so brez dirigenta veselo nategovali svoje male harmonike, v drugem tovornem avtomobilu pa uslužbenci mariborske nabavljajne zadrže. Naravnost očarljiv pa je bil pogled na okusno okrašen prostor, na katerega se je zila pisana množica. Tu je pozdravil in prvi nagovoril zbrane zadržniški predsednik mariborske nabavljajne zadrže g. Rehár, ki je predvsem naglašal pomen praznika mednarodnega zadržnega dneva, dočim je upokojeni prvi državni to-

Srdita borba z zločinci

Ropot in bolestni krik smrtno ranjenega paznika Petrina pa je slišal prvi paznik Josip Jurca, ki je takoj odhitel na kraj, od koder je prihajal ropot, kjer se mu je nudil grozen prizor. Na tleh je ležal v smrtnih zdihljajih paznik Ivan Petrin, po hodniku pa so begali trije kaznjenici. Med tem je prišel v tretje nadstropje tudi narednik Fran Butolen, ki je začel ropot v svoji pisarni. Med paznikoma Jurco in Butolenom ter kaznjenici se je razvila srdita bitka. Lakner se je branil s Petrinovo sabljo, Pančur in Lombar pa z vsemi svojimi telesnimi močmi. Šele po najhušem naporu se je posrečilo paznikoma razorožiti Laknerja ter obvladati Pančurja in Lombarja. Ko je Lakner izprevidel, da je bitka izgubljena, je razbil z roko in glavno tri centimetre debelo steklo okna ter skočil skozi odprtino iz III. nadstropja na tla, kjer je obelzel s hudo poškodovano glavo na cementu. Pančurja in Lombarja sta paznika nato zaprla v celico in ju vklepala v težke verige.

Paznik Petrin podlegel poškodbam

Nezavestnega paznika Ivana Petrina so takoj prepežali v mariborsko bolnišnico, kjer so ga zdravniki operirali, vendar pa je bila vsaka pomoč zaman. Petrin je večeraj ob pol 4. podlegel poškodbam.

Kaznjenca Ivana Laknerja je prevzel v oskrbo kaznilniški zdravnik dr. Jurečko ter mu nudil prvo pomoč. Lakner je kljub hudim poškodbam na glavi prišel kmalu do zavesti in se je večeraj že bolje počutil.

Lakner, Pančur, Lombar

Kakor smo že omenili, je bil to že peti poizkus Ivana Laknerja, da bi pobegnil. Ivan Lakner je bil pred ljubljanskim sodiščem obsojen na 20 let težke ječe zaradi zverinskega umora župnika Frana Kušarja v Mengšu. Še po tej obsodbi so ga obsodili na več let ječe tudi zaradi tatvin. Stanka Pančurja, ki je Laknerjev rojak, je ljubljansko okrožno sodišče obsodilo lani meseca decembra na 10 let težke ječe zaradi raznih tatvin in ropov. Josip Lombar pa je bil pred ljubljanskim sodiščem obsojen v dosmrtno ječo, ker je na zverinski način umoril bosanskega trgovca Smaila Vojnovića. Vsi trije so bili v splošnem zelo slabo zapisani pri kaznilniški upravi.

Danes Petrinov pogreb

Pokojni paznik Ivan Petrin, ki je padel kot žrtev svojega poklica, je bil eden izmed najboljših paznikov in star 48 let. Po-rodu je bil iz Standerja pri Gorici, ter je že več let opravljal težko in odgovorno službo za temnim zidovjem mariborske moške kaznilnice. Zaradi njegovega odkritega značaja so ga imeli radi vsi predstojniki, višoko so ga cenili in spoštovali pa tudi vsi njegovi tovariši in znanci. Zapuščal globoko užaloščeno ženo in štiri otroke, izmed katerih je najstarejši Jurist, dva sta na srednji šoli, četrti pa hodi še v ljudsko šolo. Pokopali ga bodo v petek ob 16. na magdalenskem pokopališču.

Krvavi dogodek je jasna priča, kako težavno in smrtno nevarno službo opravljajo naši pazniki po kaznilnicah. Že leta in leta se borijo njihove organizacije za zboljšanje položaja, toda doslej niso bile uspešne njihove niti najbolj upravičene pritožbe in prošnje. Zaradi prenaporne službe so jetniški pazniki že popolnoma izčrpani in se je njihovo požrtvovalnost zahvaliti, če so še kos svoji težki dolžnosti. Naj bi bil vsaj ta tragični dogodek v mariborski moški kaznilnici odprl merodajnim činiteljem oči.

Bolgarska vlada obračunava s teroristi

Energičen nastop proti makedonstvujušim — Teroristi so bili država v državi — Vodje so še na svobodi

Sofija, 2. julija

Vlada Kimona Georgijeva ne pozna šale. Postavila si je nalogo, da v državi ustvari za razvoj svojega obnovitvenega programa tako potrebni notranji mir in red, obenem pa da odstrani vse, kar bi jo moglo ovirati v izvrševanju njene politike do brega sosedstva z vsemi državami. Zasedujoč ta dva glavna smotna, prihaja z ukrepi, ki so bili doslej, v vsem povojnem času zlasti pa od junjskega prevrata v letu 1923, sem ne samo nemogoči za vsako vlado, temveč bi bili naravnost smrtno nevarni za vsakogar, ki bi se jih drzil tudi samo nasvetovati, kaj šele izvajati. Vlada Kimona Georgijeva smatra za neobhodno potrebno, da začne Bolgarija živeti novo življenje, pa zato brezobzirno ruši vse kar je v zvezi z dosedanjim načinom javnega življenja, javnega snovanja in delovanja, pa naj je bilo še tako utemeljeno v segi in navadi, izročilo ali celo zakonu, a kaj šele, če je samo škodljiv izrastek na telesu naroda in države. Tako so za ostalimi naravnost prevarnimi ukrepi prišli tudi ukrepi proti najpogubnejšemu izrastku na telesu bolgarskega naroda in njegove države, notranji makedonski revolucionarni organizaciji, VMRO.

VMRO, uživajoč vso naklonjenost, podporo in potuho Cankovljevega devetotinskega režima, se je zlasti pod vodstvom krovolka Vanče Mihajlova iz organizacije za »osvoboditev Makedonije« izprejrgla v organizacijo teroristov, ki je kot država v državi strahovala vse javno in zasebno življenje na Bolgarskem in s svojimi izpadi v sosedne države ustvarjala največje težave v odnošajih Bolgarske z njenimi sosedi. Dobivajoč denarna sredstva za take zločinske podvige iz dobro znanih inozemskih virov, se ni zadovoljevala z njimi, temveč je v vsem obsejnem ozemlju, ki si ga je s tihim privolenjem sofijskih vlad prisvojila kot svoje posebno področje, po svojih zaupnikih vzel vso upravo v svoje roke in nalagala prebivalstvu ogromen davek, katerega je izterjavala z neverjetno strogostjo in krvočelnostjo. Vse to ozemlje je izpremenila v svojo orožnico; z ogromnimi vsotami, ki so preostajale od krvavo izsiljenega davka, pa so si Vanče Mihajlov in ostali vodje gradili sijajne vile in se topili v vsem mogočem razkošju.

Umor za umorom se je vrstil, sredi prestolnice so morili sredi dneva. Zdjaj pa zdaj je izginil ta in oni nasprotnik VMRO, nasprotnik Vanče Mihajlova. Zjajali so in odvedli v svoje ječe vse občinski odbore mesta Nevrokopa. In niso se lotevali samo navadnih državljanih, vseh slojev in stanov, temveč so posegali tudi po vojaštvu, po aktivnih oficirjih. Saj je še dobro v spominu primer poklovnika Marinopoljskega in poročnika Aleksejeva. VMRO je bila strah in groza za vsa naroda, za vso državo in vodilni državni, ministri in vodje političnih strank, so iskali naklonjenosti bivšega tipkarja Vanče Mihajlova, neomejenega gospodarja nad življenjem in imetjem do onemogočito zastrašenega ljudstva in javnega menja.

Celo zemljedeljska ministra v vladi narodnega bloka, Gičev in Dimov, sta zatajivši načela svoje stranke in njenega ustanovitelja Stamboljskega, iskala naklonjenosti krvnika zemljelcev Vanče Mihajlova. Mihajlova se samo protogrovcu niso bali, druga, struja makedonstvujuših, ki

se je drugače v izvajanju svojega programa odrekla krvavih nasilnih metod, ali je mihajlovcem vračala mlo za drago: glavo za glavo umor za umor.

Vlada Kimona Georgijeva je začela temeljito obračunavati z VMRO. Ponudbo pomoči s strani protogrovcov je odklonila, ker se pač ne strinja z načinom, kakor obračunavajo med seboj makedonstvujušci, ali je zato tem odločneje nastopila s svojimi lastnimi sredstvi. Vojska čisti brloga VMRO. Ogromne zaloge orožja in streliva se odvažajo v vojaška skladišča, zajeti makedonstvujušci pa v zapore ali internacijske taborne. Ljudstvo sprejema vojsko z največjim zadovoljstvom. Sedaj se more oddahniti. V Sofiji se mnogo govori o težkih spopadih med vojsko in makedonstvujušimi, toda vlada odločno zanika te vesti. Glavni vodje VMRO z Vančo Mihajlovim in njegovim »ženom« Menčo Karničevom, morilkom Todorom Panice (l. 1925) na Dunaju, pa še niso v rokah oblasti. Za Mihajlova se trdi, da je pobegnil v inozemstvo, kar je pa neverjetno. Verjetnejše je, da se skriva ali v hribih, ali pa celo v sami Sofiji. Če se jim posreči, da vjamejo njega in mu odmerijo kazen, ki jo zasluži za vsa neštevilna grozodejstva, potem bo pač precej odklenkalo VMRO in Bolgarska bo imela svoj notranji mir in red, sosedstvo pa pokoj na meji.

Viharna otvoritev proforskega kongresa

Banjaluka, 5. julija. n. Danes se je pričel tukaj kongres srednješkolskih profesorjev. Udeležuje se ga nad 500 profesorjev iz vse države. V navzočnosti zastopnika prosvetnega ministra in prosvetnega šefa banjske uprave je otvoril kongres predsednik proforskega združenja Nedeljko Divac, ki je pozdravil goste in udeležence ter predlagal vdanostno brzojavko Nj. Vel. kralju. Za predsednika kongresa je bil izvoljen direktor učiteljskega v Banjaluki Kosta Vujašinović, za podpredsednika pa profesorja Djordje Andjelčić iz Beograda in Fran Grafenauer iz Ljubljane. V imenu osrednje uprave je nato podal poročilo predsednik Nedeljko Divac, ki je obširno orisal delovanje združenja na prosvetnem in stanovskem polju. Delo uprave je obširno a stvarno kritiziral predsednik beograjske sekcije je Andjelčić, za njim je podal sarajevski delegat Stevan Tomić referat glede ukinitve verojke na višjih razredih srednjih šol. Ko je nameraval postaviti konkretne predloge, je prišlo do hudega prepiranja in do hrupa, da ni bilo razumeti niti besede.

Ko se je nemir polegel, je o istem predmetu govoril profesor Vlado Babić iz Siska, ki se je tudi izrekel za odpravo verojke v višjih razredih srednjih šol. Njegov govor je znova izrazil vihar in predsednik je moral naposled zborovanje prekiniti. Kongres je popoldne ob 5. nadaljeval razpravo.

Letalska nesreča

Newyork, 5. julija. AA. Pri Ansgaru (Iowa) je strmoglavilo izletniško letalo. Pet ljudi se je ubilo.

Vremenska napoved

Zagrebaška vremenska napoved za danes: Spremenljiva oblačnost, stalno, zmerno topla.

Dunajska vremenska napoved za petek: Večinsko jasno, temperatura se ne bo mnogo spremenila.

Naši kraji in ljudje

Potovanje mitropolita Dositeja po Sloveniji

Ljubljana, 5. julija.
Po lanskem službenem obisku prispe jutri tretjič v Slovenijo zagrebški mitropolit Dositej, da obišče pravoslavne vernike in jim podeli svoj blagoslov. V Ljubljano se pripelje ob 17. uri z zagrebškimi brzojavkami v spremstvu svojega namestnika protopresbitera stavrofora Dimitrija Vitkovića, arhejejskega namestnika protopresbitera Kokića in protodijakona Laze Živadinovića.
V Ljubljani ga bo pričakal na kolodvoru ljubljanski prota g. Djordje Budimir z odborniki pravoslavne občine in predstojnikom g. Ljubomir Dinovskim na čelu. Mitropolit Dositej bo naslednji dan nadaljeval pot na Golnik, kjer bo v soboto ob 10. posvetil novo pravoslavno kapelico v zavodu. V nedeljo 8. t. m. bo mitropolit daroval službo božjo v ruski kapelici na Vršču. Seve se bo ob tej priliki zbral tamkaj lepo število pravoslavni vernikov. V ponedeljek bo ostal pravoslavni cerkveni dostojanstvenik na Bledu, v torek pa bo posetil žensko kaznilnico v Begunjah, kjer bo tudi opravil službo božjo. Popoldne se bo odpeljal v Celje, od tam pa v Topolšico, kjer bo v sredo 11. t. m. posvetil novo opremljeno kapelico. V četrtek, na pravoslavni praznik sv. Petra in Pavla, pa bo mitropolit Dositej daroval službo božjo v našem največjem in najlepšem zdravilišču v Rogški Slatini.

15letnica meščanske šole v Ribnici

Ribnica, 5. julija.
V vsem velikem kočevskem srezu se je do prvega leta Avstrije kaj malo brigalo za napredek slovenskega šolstva. Za manjšinski kočevski nemški oboček je bilo poskrbljeno celo s popolno srednjo šolo, medtem ko za Slovence ni bilo niti za ljudske šole nikdar sredstev. V tem pogledu je bila Ribnica s svojim velikim okoliščinam najbolj zapostavljena vseh dolin, da se je ko po prevratu pokojni ribniški zdravnik in sokolski delavec dr. Schiffer z vsemi močmi zavezal za ustanovitev meščanske šole. Šola pa je bila v početku prava sirota, saj ni imela lastnih prostorov in so počivali na treh krajih, pa še to brez učil in vseh potrebnih pripomočkov.
Takim neizrednim razmeram je sklenila od pomoči Posojilnica, ki je zgradila za meščansko šolo moderno zgradbo, s zadostnimi prostori, velikimi učilnicami, svetlimi hodniki in šolskim vrtom, v katero se je zavod preselil jeseni l. 1925.
Ribniška meščanska šola slovi kot dobra učilnica. V štirih razredih je bilo minulo šolsko leto 133 učencev, med njimi tudi nekaj pravih kočevskih Nemcev. Izvredne nadaljujejo dijaki študije na trgovskih šolah in akademijah, srednji tehnični šoli, keramični šoli itd., za kar jim je dala meščanska šola najtrdnjše podlago.
Meščanska šola, ki se je v 15letnem obstoju razvila v odlični učni zavod, pa še vedno trpi zaradi neurejenosti šolskega okolišča, saj jo oskrbuje skoraj izključno sama Ribnica z letnimi 50.000 dinarji, medtem ko plačujejo vse druge zainteresirane občine skupaj le 10.000 dinarjev, in še te s pomočjo banovine. Tako ostaja upravni odbor v večini težavah, ki pa jih bo treba slej ali prej odpraviti s pravično porazdelitvijo bremen za vzdrževanje zavoda.
Letošnja zaključna vidovdanska proslava je bila vsa v znamenju obletnice. Po uradni proslavi s recitacijami, dramskimi in glasbenimi nastopi v velikem vestibulu so otvorili v risalnici razstavo ročnih in risarskih del, na kateri so zbrana dela, ki bi bila v čast vsakemu zavodu v državi. Na prvi pogled zbujajo pozornost izraziti zmisli za narodne motive, ki so uporabljani na lepih ročnih delih, vezninah, perilu in oblačilih. Med najlepšimi pa je zbirka ribniške suhe robe, ki je vsa poslikana s motivi iz obilne zbirke ravnatelja Janka Trošta, ki je v teku svojega 15letnega delovanja na meščanski šoli zbral po vsem ribniškem in kočevskem okoliščju toliko samonikle narodne ornamente, kakor doslej pri nas še nihče.
V risarskih izdelkih so učenci pokazali uporabo vseh risarskih in slikarskih tehnik. Vsi motivi so risani, odnosno slikani po

Krvno, kožno in živčno bolni dosežejo z uporabo naravnega »Frans Josefove« vode urejeno prebavo. Specialni zdravniki silnega slovesa izpričujejo, da so z učinkom staro preizkušene »Frans Josefove« vode zadovoljni v vsakem oziru. »Frans Josefov« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

naravi in so nekatere podobe kar odličnih kvalitet. Upoštevanja vredni pa so tudi kartografski izdelki.
Vsi razstavljeni predmeti pa očitujejo skrbno, enažno in precizno izdelavo, kar je najlepši dokaz vsega dela na zavodu.
Zanimivo razstavo je obiskalo mnogo Ribničanov in okoličanov, ki so bili vsi presenečeni sprito tako lepim uspehom na zavodu, ki so zgovorno dokaz vestnega vzgojiteljskega dela.

Tudi apnenice propadajo

Hrastnik, 5. julija.
Tudi v naši industriji apna je nastal popoln zastoj. Naša kemična tovarna se peča z žganjem apna že več desetletij. Prvotno je dobivala apnenec iz Roševskega kamnoloma. Zbog nacionalnih bojov, ki so bili vsi presenečeni sprito tako lepim uspehom na zavodu, ki so zgovorno dokaz vestnega vzgojiteljskega dela.
Za pred vojno je imela kemična tovarna dve apnenici v tovarni sami. Apno je žgala za lastno uporabo, odvisnega pa je tudi prodajala. Pred 6 leti je kupila kemično tovarno Rücklov kamnolom, ob katerem je postavila postopno tri najmoderneje apnenice. Odstranila je seveda vse peči starega tipa. K novim apnenicam se je zgradila tudi industrijski tir. V dobi konjunkturalne se je v času sežije, od marca do oktobra, v vseh treh novih apnenicah noč in dan žgalo apno. V začetku krize sta bili v obratu samo po dve apnenici peči. Letos se je pa žgalo apno le še v eni apnenici in to samo do 20. junija. Sedaj pa ta obrat popolnoma stoji, kar se še ni zgodilo v sežiji, odkar obstojajo apnenice v Hrastniku. Podjetje ima v zalogi še kakih 20 vagonov žganega apna. Zadnji delavci nekoliko četrtočnega podjetja — 6 družinskih očetov in nekaj samcev — čakajo na zaposlitev. Propadanja tega podjetja pa ni kriva samo gospodarska kriza, temveč tudi huda konkurenca od strani TPD, ki ima na razpolago veliko cenejše kurivo, kakor druga industrija apna.

Požar v Pergerjevi tvornici lepenke v Mislinju

Mislinje, 5. julija.
V torek je nastal v Mislinju iz neznanega vzroka požar v postranskem objektu Pergerjeve tvornice za lepenko, kjer so bili kotli in skladišče materiala za izdelavo lepenke. Gasilci iz St. Ilje so bili takoj na mestu nesreče, tako da so lahko lokalizirali požar, ki je grozil tvornici sami, stoječi na drugi strani potoka Mislinje v nevarni bližini.
Prišli so tudi gasilci iz Golobuške, Šmartne in Slovenjgradca. Slovenjgradska motorna brigada je spočetka kljubovala in je šele po daljšem popravljanju začela funkcionirati. Prišla je na pomoč tudi nova motorna brigada iz St. Florjane in obe motoriki sta z zedinjenimi močmi odstranili nevarnost. Nevarnost je bila velika še posebno zaradi tega, ker je bil parni kotel v morju plamenov in je bilo pričakovati, da varnostni ventil ne bo več zadostoval strašnem pritisku v kotlu. Eksplozija pa bi lahko postala usodna za reševalce, stoječe v gruči prav blizu.
Pri reševanju se ni zgodila prav nobena neizgoda, čeprav so se neprenehoma podirala bruna in zidovje. Delavci tvornice so pomagali pri reševanju in gašenju z največjim pogumom, saj je lastnik g. dr. Perger splošno priljubljen pri delavstvu. G. dr. Perger je znan kot zelo dober človek, ki ne odpušča rad delavstva in skrbi izdatno tudi za onemoglo in staro osebje.
Materijska škoda je velika, vendar je krita z zavarovalnino. Škoda pa je zlasti v tem, ker je ovirano normalno obratovanje.

Nevaren požar v Lahovičah

Kamnik, 5. julija.
Sinoči kmalu po 22. uri je nastal ogenj v gospodarskem poslopiju posestnika in mešarja g. Franca Ambroža v Lahovičah pri Komendi. Ker ima v teh krajih skoro vsa večja vas dobro organizirano gasilno društvo, je bilo takoj na mestu pet družtev, in sicer iz Lahovič, Komende, Most, Cerklja in Brnikov. Goreli sta veliko gospodarsko poslopije in poleg njega stoječa dvorana dobro založena z drvmi. Ker je bilo že vse v plamenih, je bilo vsako gašenje gorečega poslopija brezuspešno, zato so gasilci najprej poizkusili rešiti iz ognja

orodje, vozove in drugo. Ogenj je bil tako silen, da so le s težavo potegnili izpod šupe prazne vozove, vse drugo pa je postalo žrtev plamenov.

Veter je naglo razpihal ogenj in združena gasilna društva so imela ogromno dela, da so omejila požar. Z veliko požrtvovalnostjo so gasilci rešili hlev in stanovanjsko hišo, ki sta bila le malo oddaljena od gorečega poslopija. Zaradi velike vročine in isker je prišel hlev že goriti. Po treh urah je bil ogenj v glavnem udušen.

G. Ambrožu so zgoreli mesarija, skedenj, drvarnica, listnica, več vozov in nekaj gospodarskega orodja. Zgorelo je tudi seno prve letošnje košnje obenem z veliko zalogo slame. Ogenj je bil tako visok, da se je žar videl daleč naokrog. Škoda je znatna, posestnik Ambrož pa je prav lani znižal zavarovalnino za poslopja skoro za polovico. Tako bo zdaj dobil le majhno odškodnino. Kako je ogenj nastal, ni znano.

Vlom sredi Ljubljane pri belem dnevu

Ljubljana, 5. julija.
Navadno so se drznejši vlomilci in tatovi na poletje potepali iz Ljubljane na deželo, kjer se jim je nudila bolj pogosta prilika za vlome, kajti na deželi so domovi slabše zavarovani. Letos pa svedrovcji vztrajajo v mestu in jih ne mika na deželo, najbrž zaradi tega, ker dobe zunaj zaradi krize in sploh premalo plena.

Včeraj med opoldanskimi urami se je splazil tak drzen svedrovec, ki je imel morda tudi pomagata, v večjo Medenovo hišo na Jurčičevem trgu. Tam je brez vsakega ropota vdrl skozi vržna vrata v trgovino tvrde Leskovic & Meden. Najbolj mu je seve dišala gotovina, zato se je najprej lotil avtomatske blagajne. Res se mu je posrečilo odpreti jo in je pobral iz nje vse denar, vsega 1200 Din. Očividno se mu je mudilo, zato je v naglici prebrskal še nekaj predalov, pobral nekaj vrednosti in stisnil v žepu tudi nekaj steklenic in konzerv.

Vlom v trgovino je prvi opazil trgovski pomočnik g. Josip Črtan, ki je prišel v trgovino že pred 14. uro. Hitro je obvestil policijo in pa svojega šefa. Vlomilca so začeli nemudoma zasledovati, a je seveda še odnesel pete na varno. Gospod Meden je istočasno prijavil policiji, da je prejel dan prej od neznanca grozilno in izsiljevalno pismo. Seveda je oboje storil isti grešnik.

Dve lahkoverni žrtvi ciganskega čaranja

Litija, 5. julija.
Te dni sta se potikali v naši okolici dve zastavni in zgovorni ciganki, ki sta bili vseč zlasti mlademu moškemu svetu, saj sta bili pravi ciganski lepotic. Ciganki pa nista le mešali glav zastopnikom moškega spola, nego sta se tudi drugače udeleževali — po cigansko seveda.

Tako sta se oglašili v samostni hišici pri železničarjevi čelni Marički in jo zapredli v svoje mreže. Prišli sta ji prerokovati srečo iz kart in izteklo se je tako, da čaka samotno železničarko sreča v denarju... »Denar vam pa moramo zagovoriti!« sta menili ciganki nasproti lahkoverni ženici. Prinesite denar, nad katerim bova govorili čarodějne besede, pa bo potem zmerom dovolj denarja pri vas!

Marički je odšla in se je vrnila s prihrankom za slabe čase, dvema tisočakama. Nato sta pričeli ciganki izgovarjati čudne besede. Zvijali sta denar v papir in potem v cunj. Marički je morala na bankovca sesti in potem poklekniti. Ciganki sta ji ga dali v nedrje. »Zdaj boš na tem zavikutu spala vsa noč!« sta ji ukazali črni lepotic. Zjutraj ga pa bova še enkrat zagovorili in potem bo moral na njem spati še mož tri noči!

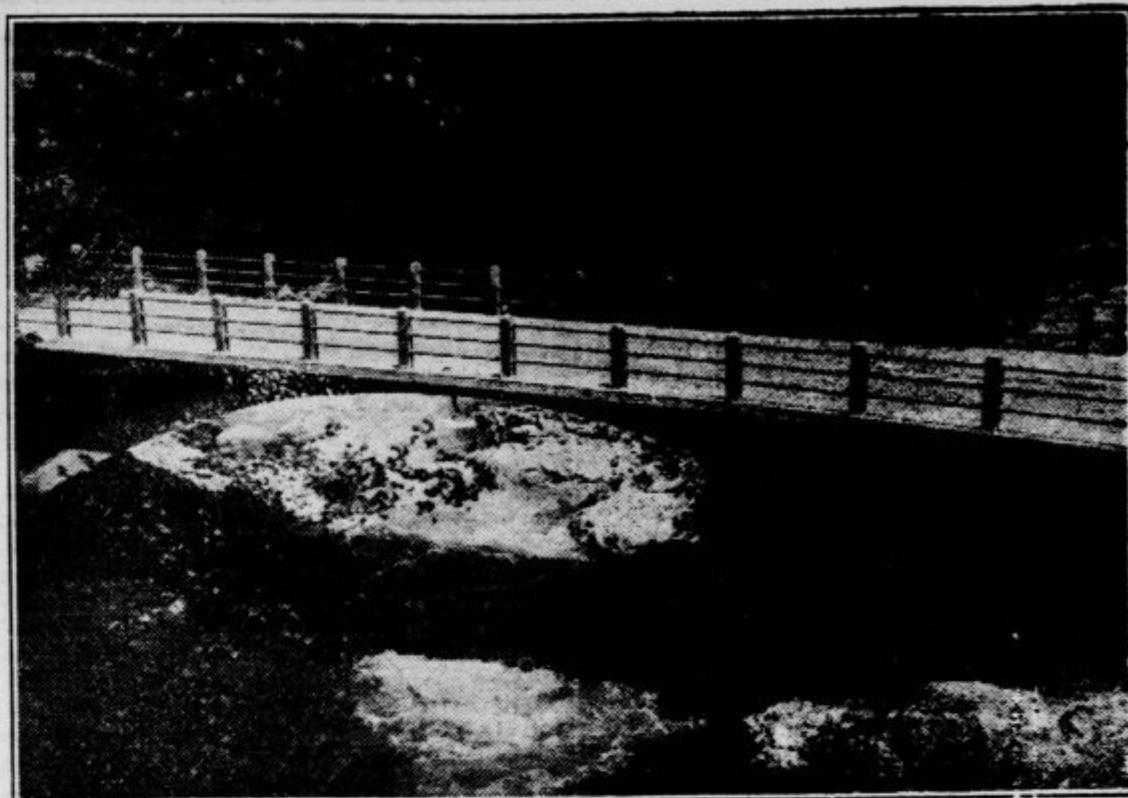
Marički je bilo na tem, da ne bi izvedel za njeno padajšeno s Hudočevičkama njen mož. Zato je poprosila ciganki, naj prideta zarana, preden se mož vrne iz nočne službe. Vsa trojica se je nato zmenila za sestanek ob 5. zjutraj.

Hudočevički sta prišli točno. Nato sta vzeli Marički iz postelje zamotana bankovca, da je ženica lahko menila, da ni bilo vmes nikakega sleparstva, kakor se je vso noč bala. Pogledati pa se ni upala, ker sta ji ciganki zapretili, da bi pogled nepoklicnega očesa skvaril vso srečo in bi morda še celo denar izgubil.

Nato sta pričeli črni čarodějki novo čaranje. Spet sta denar previjali, krožili nad njim z razprostrtimi rokami in ga zatem trdno zavili ter ga vprilo Marički položili v možovo posteljo, kjer mora ostati tri noči in ga sme ženica šele potem skrivaj vzeti iz moževe slavnjane. Ciganki sta se nato obdarovani naglo poslovili.

Minile so tri noči. Gospa Marička je skrivaj odprla čudodelni omet, v katerem pa razen papirja in cunj ni bilo nič drugega.
Marička se je ves dan žalostila in se pripravljal, kako naj razodene svojo nesrečo. Najprej jo je zaspala svoji prijateljici na Spodnjem Logu. Ta je imela enako skrb. Tudi njo sta pripravili črni lepoticinki ob večjo vodo. Obe črnooki lepoticinki bodo poiskala občutja in jima prepričala čarane...

Novi most preko Kokre v Luknji

Na banovinski cesti Kranj—Jezerko je bil pravkar dovršen ličen železobetonski most, ki je bil na tej cesti že nujno potreben, ker je na njej zelo živahen promet. Po cesti vozijo dnevno številni z lesom natorjeni vozovi, veliki avtobusi in razna vozila, ker sta romantična Kokriška dolina in prelepo Jezerko že znani in priljubljeni letovišči.

V letu 1926, ob priliki katastrofalne poudonji je visoka voda utrgala je pri Jezerškem in odnesla ogromne množice hlodov in vejave ter porušila vse mostove vzdolž Kokre (10 banovinskih in mnogo občinskih in privatnih). Gradbena direkcija je tedaj zgradila provizorne lesene mostove, ki jih bo zdaj banska uprava postopno izmenjala z železobetonskimi. Vršla se je že licitacija za tako zvali Leskovec most. Bajse se bo letos gradil tudi še bukovski most na

sviži kranjsko-kosovski meji.
Stari most v Luknji je bil oden najlepših na Jezerški cesti. Novi most je gradila po projektih banske uprave, ki jih je izvršil inž. Vihar trdnica Slavce & Komp. iz Kranja. To podjetje je zgradilo še več mostov, med drugimi most preko Save v Lescah in železniški most preko Savinje na Zidanem mostu. Gradnja mostu v Luknji se je pričela v oktobru l. 1933, a delo je bilo zaradi mraza in visoke vode preko nje prekinjeno. Zato so bila vsa dela končana šele sredi maja letos. Most je zgrajen v obliki loka, ima 21 m razpetine in 6 m širine ter je na obeh obrobjih fundiran v živo skalo. Cestišče je tlakovano z granitnimi kockami. Preračunani stroški so znašali 200.000 Din, od katerih je polovico krila banovina, ostalo pa sroski cestni odbor v Kranju.

V ozkih prostorih veliko delo Higienski zavod ima za svoje veliko in odgovorno zdravstveno delovanje premajhne prostore

Ljubljana, 7. julija.
Iz poročila o šestih mesecih dela Higienskega zavoda in njemu podrejenih zdravstvenih ustanov, ki smo ga deloma že objavili, je razvidno, kako organizacija higienskega dela v naši banovini stalno narašča. Samo število preiskav, ki jih je v prvem letošnjem polletju izvršil bakteriološko-epidemiološki oddelek, je večje, kakor je bilo število preiskav v celem letu 1932. Malo poslopije je bilo dograjeno pred dobrimi desetimi leti in je komaj ustrezalo za tedanje razmere. Nastal je zavod iz male bakteriološke stanice in počasi so naraščali njegovi oddelki: za propagando in statistiko, za preiskavo vode in živil, za sanitarno tehniko, antirabični ambulatorij (za cepljenje proti steklini), Spočetka so vse delo opravljali: 2 zdravnik, 2 laboranta, 4 pisarniške moči, sofer, sluga in služkinja. Danes pa komaj zmagujejo delo 4 zdravnik, 4 inženjerji kemije, 2 inženjerji sanitarno-tehnične stroke, 6 laborantov, 2 gradbena tehnika, 10 pisarniških moči, 2 soferja in 5 pomožnega osebja. Ze same te številke dovolj zgovorno pričajo, kolikšen razmah je delo zavoda preživelo v dobrih desetih letih njegovega obstanka.

Slednji človek, ki ima v hiši opravka, se čudi gneči, v kateri delo osebe po laboratorijih in pisarnah. Vsako razširjenje higienskega dela, ki je vprav v današnjih težkih razmerah bolj nujno potrebno kakor kdajkoli prej, je pri tem dejanskem stanju povsem nemogoče. Ze na nedavni protituberkulozni razstavi so se obiskovalci čudili, da je med vsemi zdravstvenimi institucijami v dravski banovini ravno poslopije osrednjega zavoda eno najmanjših. Tehnični oddelek pripravlja načrte za nov dom in gradnja se ne bo mogla več dolgo odlašati brez škode za narodno zdravje v Sloveniji. — Iz poročila, ki nam ga je dal na razpolago direktor dr. Petrič, še povzamemo:

Dasi je bil proračun Higienskega zavoda pri materialnih izdatkih letos znižan za 25%, vendar delo ni nazadovalo. V vseh oddelkih velja geslo: »V najtežjih časih je potrebno dvojno delo, saj v takih razmerah nas narod najbolj potrebuje in naše delo je največje koristi. Vsako nazadovanje v zdravstvu zapuščajo posledice v bodočih generacijah naroda.« To geslo je združilo vse delovne sile v zavodu v povezavo

celoto, dasi so prostori zavoda daleč premajhni.

Kemijski oddelek vrši preiskave živil po zakonu o nadzorstvu nad živilom in preiskave vod po pravilniku o nadzorstvu pitnih vod. V teh šestih mesecih je sprejel v preiskavo 1509 raznih vzorcev, od katerih odpade na živila 1160 (mleka, mlečni izdelki, moka, mleviski izdelki, mesni izdelki, limonade in sadni sokovi, kave, začimbe). Uspehi živilske kontrole v dravski banovini so od leta do leta večji. Potvorjenih ali zdravju škodljivih živil in hranil zaznamujemo vedno manjši odstotek. S strogim nadzorstvom se gotovo manjšajo obolenja zaradi neprimerne živil in je dana možnost prebivalstvu, da dobi za dober denar dobro robo.

Sanitarno-tehnični oddelek je dogradil v prvih šestih mesecih vodovode: v Strančah (srez Konjice), Smokucju (Radovljica), Gornjem Suhadolu (Novo mesto) in Cerkljah-Zupci vasi (Krško), kapnici v Poljanah (Novo mesto) in Koprivniku (Kočevje), vodnjak v Rajcu (Brežice). V delu ima vodovod v Zaln (Litija), vodovod v Toplicah (Novo mesto), zdravstveni dom v Dolnji Lendavi, vodovodni zajetji v Grčaricah in Dol. Skrilju (Kočevje) in priključek zajetja na vodovod v Črnjancih-St. Janžu (Krško). Vse naprave so bile zgrajene s pomočjo države in kr. banske uprave. Poleg tega je napravil načrte za vodovode: v Suhi Krajini, Šmartnem pri Litiji, Kočevski Reki, na Visokem nad Turjakom, v Predvorju pri Kranju, Toplicah na Dolenjskem, Kotredžu, Polhovem gradcu, za kapnico v Medvedjem selu, Zuzmu, na Kumu in projekta za zdravstvena doma v Kranju in Ribnici na Dolenjskem. V letošnjem letu se bo gradil še vodovod v Srednji vasi (Kamnik) in na Rakitni za dežje okrevišče, kapnica v Cerovcu (Novo mesto), rekonstrukcija vodovoda v Kotredžu (Litija), Šmartnem (Litija). Asanirala se bo vas St. Lovrenc na Pohorju.

Kot posebno nalogo ima oddelek, da v teku poletja s sodelovanjem kemijskega oddelka ugotovi s pomočjo barvanja zvezo kraških podzemnih vodnih tokov v Suhi Krajini. V te vrste je dala kr. banska uprava zavodu 14.000 Din. Z zavodom bo sodeloval v tem izredno važnem vprašanju hidrotehnični oddelek kr. banske uprave, geografski in geološki inštitut univerze in dravska župa skavtov.

KULTURNI PREGLED

Med novimi romani

Pearl S. Buck je novo ime v angliški literaturi. Pisateljica je preživela mladost na Kitajskem, kjer je bil njen oče prototantski misijonar. Raela je v okolju, ki je po svojih čudnih kontrastih s smernim svetom nene družine zapustilo globoko sledo v mladi duši. Kitajski človek, etarinski stilom svojega vsakdanjega življenja, s napoli pazenskimi, napol panteističnimi verskimi predstavami, s svojimi etarizmi in kulturnimi uporabami je močno zaznamoval Pearl S. Buckovo. Postal je pisateljica. Obdarjena je s trdnim opazovalnim talentom, ki mu ne kale poglede predodreli protizirni evropske amozavešči. Dovzetna je na vse, kar je v Kitajski pristno človeškega in kar je z druge strani samoroden plod njihove rase, tal in zgodovinskega razvoja. Njeni romani s kitajskimi motivi niso leposlovne reportaze, kakor jih je toliko v povojni literaturi vseh velikih narodov, marveč so epiani z vso dobro tradicijo angleškega romana.

Ni ga naroda, čigar literarni svetopisje bi tolikanj izpravljal ves zemeljski krog, kakor literatura Angležev in Američanov. Dobri angleški pisatelji delujejo v vseh britskih kolonijah in dominijonih in nepretrgano dovajajo literaturi svojega kulturnega kroga

obilje sveže snovi. Zato se v angleškem pripovedništvu najmanj opaža izpranost in utrujenost. Kriza literature se tu tiče večjemu forme, ne snovi. Pearl S. Buck nam je dala prikupen dokaz, da lahko avtor, ki je mnogo doživel, zgradi dober in resnično zanimiv roman tudi v tradicionalni obliki realističnega romana, brez Yoovevih utrjujočih eksperimentov.

Roman Pearl S. Buckove »Dobra zemlja« (prevel Stanko Leban, izdala Modra ptica) je bil srečno izbran za slovenski prevod. Predvsem ima ta pripovedni spis idejo, ki je prastara in vendar še povsem današnja: idejo o osrečujoči povezanosti človeka in zemlje. Novoromantik Knut Hamsun jo je bleščeče izpovedal v romanu »Blagovolen zemljec«, oznanjajo jo nekateri francoski populisti, v nemški literaturi se je prav v zadnjem času sprožila nekoliko prišiljena literarna kampanja zanj — kot »protistrup« tako zvali asfaltni književnosti. Zemlja, dobra, osrečujoča zemlja!

Pearl S. Buck je izkresala staro idejo evropske romantike — in romantika je vedno odraz naveličanosti in zasitenosti ali globoke nezadovoljstva s časom — iz kitajskih razmer in z njo osvetlila življenje kitajskega človeka, kakor le redkokateri evrop-

ski pisatelj pred njo. Zakaj če je že romantična sama ideja o dobri zemlji, pa ni romantično pisateljično pripovedovanje. Ne moremo sicer soditi, do kakšne objektivne ostrine se je povzpel njen opazovalni talent, ne vemo, v koliki razdalji je ta epična konstrukcija kitajskega življenja od kitajske realnosti, vendar imamo pri čitanju romana »Dobra zemlja« notranje utemeljen vtisk, da nas pisateljica ne »vara« nič več in ni manj nego vsi drugi realisti, ki literarno upodabljajo resnično življenje. Zavežjarno verovati v obstoj Wangov Lunov in njihovega sveta: čutimo, da je pisateljično pripovedovanje umetniško pošteno, in to nam zadostja. Vsekakor nam kitajski roman »Dobra zemlja« pove o življenju več zanimivega nego marsikateri ilustriran potopis; sicer pa je to vsekakor častna odlika vsake dobre pripovedne knjige, ki dojemata življenje in ljudi v njihovi razginiti in nepregledni resničnosti.

Glavna oseba tega romana je Wang Lung, sin revnega kitajskega baltarja, ki se na začetku pripovedovanja oženi s sužnjo iz gosposke hiše. Tako nas pisateljica brez uvodov in ovinkov postavi v svet, ki mu je hotela dati epično podobo. S poroko se začne novo življenje, prihajajo otroci, dobra in slaba leta, roman se razvija, delanje rase in se črni, vedno širši krogi kitajske družbe se vlečejo vanj, odnosi se komplicirajo, kmečko okolje s svojo zdravo primitivnostjo se razmahne v meščansko, tako da imamo v romanu idealen prerez nižjih in srednjih

družbenih plasti v tej daljni deželi.

Wang Lung preživi sila trde čase; suša, ki ji sledi lakota, ga vrže z očetovske zemlje med berče, vendar se s tiho pomočjo svoje žene — sužnjice O-lan dvigne kvišku, izrazi nastale razmere, nakupi zemlje in postane bogat kmet. Z bogastvom prihaja v hišo vse drugo: prvotna bajta se razširi v boljši dom, prevešek hrane in denarja utvarja potrebo lačnega uživanja, Wangu Lungu ne zadošča več prejšnji življenjski stil, kmet se pogospodri, prva žena — čudovit tip orientalske žene delavke, ki se vsa žrtvuje možu in otrokom, — ga več ne mika in si izbere v mestni hišnici najlepšo gosposko razvajeno žensko. Sinova pošlje v šole. Potleji otroke gosposko oženi in omoži, napole sužni tisto graščino, ki je v nji bila O-lan sužnja. Skratka: njegova znaga nad razmerami je popolna.

Ta kitajski kmečki parvenu, ki gre s toliko sebičnostjo primitivnega človeka k zasnanemu smotru bogastva in fizičnega ugodja, pa je za razliko od podobnih tipov iz evropskega okolja prikupen moz, a tip ne more odredi zadnje simpatije niti tedaj, ko bi ga hotel obljaviti. V vsem njegovem dejanju in nehanju je vendarle neka etična linija, in ta izvira iz njegovega odnosa do zemlje. Zemlja mu ni samo izvor blagostanja, marveč tudi svetinja, ki ga napaja s etičnimi in estetskimi izpodbudami, ki oblikuje in obogatuje njegovo primitivno notranje življenje.

Uoeda kmečkega zelenca, ki se povzpe

do bogataša, je samo ogrožje tega romana, v njem se pa vrste iz polnega najeti opisi kitajskega družabnega življenja in kitajske prirode. Strahota suše in povodnj, dveh božjih bičev, ki topota to staro deželo, prizori lakote, bog s zemljo v mesto, trd boj za beraški kraj in nato sopol v pravem epičnem crescendo razvijajoče se kmečko življenje s svojo menjavo letnih časov, pa dobrih in slabih let, poezija riševih polj, ljubezen, ženitovanja, smrt in grobota, vse to in še mnogo drugega se pester plete de konca romana in zapušta v čitalcu močno vtika.

Plasneti pisatelj Felix Timmermans je ime, ki se danes v Evropi čuša omenja. K nam ga je vpeljala povest »Zapiski svetobega vinogradca«, ki ima nekoliko močnih strani, v epičnem in malo sentimentalizirano, ponekod kar osladna, katoliško-tendenciozna zgodba. Roman »Peter Brueghel« (prevel Ferdo Kosak, izdala Jugoslav. knjigarna) prikazuje Timmermansove pisateljske odlike v znatno krepčejših obrihih. Predvsem je ta roman vlije biografskemu značaju in obilni primosi lirizma izraslo epično delo, ki nas spominja starejšega razkošnega pripovednika iz vesele dežele fandreke, k nam je upeljanega in po krivici zapostavljenega Charlesa Costera, pisatelja romane »Ulenaspegl in Lam Dobrin« (izdala Tiškovna sadnjava l. 1923.).
Pietar Brueghel je v zgodovini slikovne

GOSPODARSTVO

Zasebno zavarovanje in zakonodaja

Malo shišmo v javnosti o zavarovanju, ki ga izvajajo privatne zavarovalnice. Več znanja kažemo za socialno ali javnopravno zavarovanje. Tudi časopisi, celo strokovno-gospodarski, malo pišejo o problemih privatnega zavarovanja. To pomanjkanje zanimanja gotovo ni v redu.

Preglednih podatkov o stanju in posluhi zavarovalnic na ozemlju naše države nimamo. Nikjer se tozadevni podatki ne objavljajo ali pa se objavljajo v nepopolni obliki. Letna poročila zavarovalnic so deloma zelo lapidarna, brez pregleda in brez vsakega pojasnjenja in razlag, deloma pa se zavarovalnice niti ne potrudijo, da bi letne računke zaključke objavljale v državnem jeziku ali da bi podale sliko o stanju njih zavarovalnih poslov na našem državnem ozemlju. Inozemske zavarovalnice na ta način prezirajo našo državno suvereniteto in osnovne pravice našega naroda. Banske uprave nimajo niti malo pregleda o stanju zavarovalnih poslov na svojem ozemlju, kar bi bilo za gospodarsko in socialno politiko banovim nedvomno zelo važno.

Na ta način je zelo težko, deloma sploh nemogoče, da bi si o privatnem zavarovanju v državi ustvarili pravo sliko, ki bi bila za našo nacionalno in gospodarsko politiko, zlasti za politiko nacionalno-gospodarskega uveljavljanja nujno potrebna. Zavarovanje vrši važne gospodarske in socialne funkcije, zlasti v obliki življenjskega zavarovanja malega človeka. Zavarovalnice zbira pri sebi velike kapitale, ki so last naroda, iz katerega so izšli. Važni socialni in gospodarski razlogi zahtevajo nacionalizacijo zavarovanja. Samo dve zavarovalnici s sedežem v Ljubljani izkazujejo na pr. za leto 1932 v življenjskem zavarovanju zavarovano vsoto 340.109.593 Din in letno premijo 14.773.114 Din in z letnimi izplačili iz naslova zavarovanj za smrt in doživljenje 6.598.768 Din. Ker v dravski banovini posluje okoli 15 zavarovalnic, moremo zavarovano vsoto ceniti na eno milijardo dinarjev, kar je za naše razmere uvaževanja vredna vsota, ki zasluži vsestransko zaščito državne zakonodaje in uprave.

Večino zavarovalnih poslov vršijo pri nas inozemske zavarovalnice ali zavarovalnice, v katerih odloča tuj vpliv in kapital. Izrazito domačih zavarovalnic imamo glede na naš gospodarski razvoj in lastno državnost prav malo. Problem privatnih zavarovalnic je torej za nas tudi s stališča nacionalne gospodarske osamosvojitve važen in resen. Borba proti škodljivim vplivom tujega kapitala ni nikjer tako utemeljena in potrebna, kakor ravno v zavarovanju, ki razteza svoje delovanje široko med ljudske vrste ter se dotika življenjskih interesov velikega števila malih eksistenc. Mi vemo, da je našim domačim zavarovalnicam dostop v inozemstvo zaprt; v inozemstvu torej ne uživamo praktične reciprocitete na polju zavarovanja. Znano je, da je morala naša narodna zavarovalnica »Croata« čez noč zapreti svoje poslovne prostore na Reki in ukinitelj potovanja v slovenskih in hrvaških delih Italije. Tako obsodbo razmer čitamo v južnejem letnem poročilu te zavarovalnice.

Države, ki pojmujejo narodno-gospodarsko važnost zavarovalnic in ki poznajo socialne potrebe zavarovancev, posvečajo problemu svojo pozornost na ustvarjanju potrebnih zakonov. Taki zakoni urejajo državno nadzorstvo nad zavarovalnicami, ki naj vpliva na gospodarsko politiko zavarovalnic v smeri zaščite nacionalnih potreb države in zavarovancev. Jugoslavija nima enotne zavarovalne zakonodaje. Par določev je raztresenih v pokrajinskih obč. držav. zakonih ali v trgovskih zakonih. Malo resnejši zakon je zavarovalni regulativ za pokrajine bivše Avstrije, ki je pa tudi že prekoračil svoje 40. leto starosti. Na ta način je privatno zavarovanje v naši državi pravno urejeno. Vsa pravna stran vsebine pogodb je prepuščena zavarovalnim pogojem posameznih zavarovalnic. Tudi vsi zvezi z zavarovalnih pogojev ni enotna in gre pogosto mimo koristi zavarovancev. Po podatkih ing. F. Hausnerja v knjigi »Zaščita zavarovancev v evropski zakonodaji« je Jugoslavija ena redkih držav, ki še nima urejene tozadevne zakonodaje. Vse države okoli nas so že pred leti to važno stran gospodarskega življenja uredile. Zakon o za-

varovalni pogodbi in o državnem nadzorstvu nad zavarovalnicami bi bil važnejši od zakona o bankah. Naše gospodarsko in socialno življenje je od prevrata do danes doseglo tako stopnjo razvoja, da je zavarovalna zakonodaja postala neodločljiva državna potreba. Zlasti še, ker večino zavarovalnih poslov izvršujejo inozemske zavarovalnice, katerim naši gospodarski in narodni interesi gotovo niso posebno pri srcu. Z zakonom je zaščititi premijske rezerve, da pod vsakim pogojem ostanejo varovane zavarovancem, ki morajo imeti na premoženju zavarovalnic zakonite prednostne pravice. Zakon mora urediti one točke zavarovalne pogodbe, ki ne morejo biti spremenjene tudi ne v zloj strank.

V zadnjem času se v vseh državah pojavljajo glasovi o podržavljanju zasebnega zavarovanja. V kolikor te zahteve še ne dobe realne vsebine, pa si države pridržujejo vedno večji in odločilnejši vpliv na gospodarstvo zavarovalnic, zlasti na njih investicijsko politiko. Nova Nemčija postavlja zahtevo, da morajo zavarovalnice kar najodličnejše sodelovati pri gospodarski obnovi države in da mora biti gospodarsko zavarovalnic splošno koristno. Tudi v CSR so dolžnosti zavarovalnic usmerjene v splošne državne in narodne potrebe. Tako morajo n. pr. zavarovalnice tudi krepko sodelovati pri vzdrževanju likvidnosti denarnih zavodov in pri izvajanju javnih del.

Naše zavarovalnice so kartelirane, odnosno so medsebojno povezane s tkzv. ta-

ričnim sporazumom, ki ima namen, da brani tarifo zavarovanja. Dvomih, da bi bil tak sporazum v korist gospodarstvu in potrebam zavarovanja. Škodljivost sporazuma priznava delno sam Savez zavarovalnic, ko v svojem letnem poročilu za l. 1932 pravi: »da pretirane zahteve po znižanju tarife ne prihajajo samo od zavarovancev, temveč tudi od zavarovalnih družb. Če so zahteve teh družb iz stališča varnosti zavarovancev neupravičene, potem mora Savez pristopiti na nadzorstveno oblast, da njih poslovanje takoj ukine odnoso, da njih njeni izvrši strogo zavarovalno-matematično revizijo; če pa so zahteve teh družb utemeljene in v računih fundirane, potem mora nadzorstvena oblast njih stremeljenja z vsemi sredstvi podpirati, zlasti tudi s prepovedjo sporazuma, ki drži tarife neupravičeno visoko. Savez pravi, da je med zavarovalnicami zašla »divja konkurenca«, tako se je že potrditvarjenje razpaso. Savez vidi v tem dejstvu veliko nevarnost za zavarovanje. Tudi tu leži razlog, zakaj je zakon o zavarovanju potreben. Vprašanje tarife ni samo stvar zavarovalnic, temveč vsega našega narodnega gospodarstva. Divja konkurenca med zavarovalnicami pomeni, ali da je v našem zavarovalnem gospodarstvu nekaj gnilega ali pa pomeni, da je ta konkurenca zdrav boj za znižanje tarife. Eno ali drugo. Na oboje pa mora biti državna oblast pozorna.

S temi vrsticami sem hotel vzbuditi malo več zanimanja za problem našega privatnega zavarovanja. Tudi bo koristno, ako bomo na te vrstice malo več zanimali o gospodarski in investicijski politiki zavarovalnic v okviru našega narodnega življenja.

Dr. Joža Bohinjec.

Radost na graku in solncu vam daje NIVEA

Pred solnčenjem morate svoje telo drgniti z Nivea kremom ali Nivea oljem. S tem zmanjšate nevarnost solnčarice in dobite obenem prekrasno bronasto barvo kože.

NIVEA na graku in solncu!

Gospodarske vesti

— Stanje hmeljskih nasadov v Savinjski dolini. Hmeljarsko društvo za Slovenijo poroča 5. t. m. že seden dni imamo ugodno vreme, ki pospešuje razvoj nasadov. Nekaj pozno obreznih nasadov kaže celo neko izboljšanje, ki pa vobče ne bo vplivalo na že objavljeno cenitev bodoče letine. Stanje je ostalo po večini neizpremenjeno in po letini le piča. Zaradi predčasnega razvoja hmeljske rastline so nekateri hmeljarji že pričeli s spodbiranjem, ki se bo zavleklo do glavnega obiranja meseca avgusta. Glede na bodočo malo letino zahtevajo lastniki lanskih ostankov višnje cene, zaradi česar ne pride do kupčijskih zaključkov.

— Letina v Bački. Zotev pšenice je v Bački skoro končana. Pridelke je precej večji kakor se je pričakovalo glede na strahno sušo v aprilu in maju. Vreme v juniju je bilo za razvoj pšenice zelo ugodno. Slabe bo sicer malo, zato pa je kakovost pšenice izvrstna in boljša nego lani. Povprečni donos na katastrsko orajo se računa na 10 do 12 metriskih stotov.

— Dvojni tir Zagreb-Skopje. Novi dvojni tir na progi od Beograda do Niša je po večini že dovršen in izročen prometu. Ko bodo dela docela končana bodo pričeli s gradnjo drugega tira od Niša do Skoplja. Kakor smo že nedavno poročali bodo pričeli graditi tudi drugi tir od Novske do Zagreba, tako da bo v doglednem času dvojnica vsa proga od Zagreba do Skoplja. — Priprave za gradnjo zadnjega dela jadranske proge od Kosovske Mitrovice do Koto-

ra se pridno nadaljujejo. Na terenu se mučijo že dalj časa strokovnjaki in eksperti, ki imajo nalogo, da definitivno določijo končno traso, ki bo najbolj praktična in najcenejša. Komisija bo traso uvepe predložitno izdelala in s proračuni predložila ministrstvu v odobritev. Kakor je podoba bodo izbrali ono traso, ki bo vodila na morje preko Vir Pazara.

— Nazadovanje brezposelnosti v češkoslovaški. Devalvacija češkoslovaške krome je pokazala ugoden vpliv na razvoj zaposlenosti v češkoslovaški, čeprav prihaja izboljšanje bolj polagoma. Ob koncu junija je bilo v češkoslovaški 586.700 brezposelnih delavcev nasproti 675.900 ob istem času lanskega leta, tako da je število brezposelnih delavcev letos za 89.200 manjše nego je bilo lani. Od začetka letošnjega leta do konca junija se je število brezposelnih skrčilo za 252.250, dočim je lani v istem razdobju nazadovale le za 196.840.

— Žitni monopol v češkoslovaški. Kakor poročajo iz Prage, je ministrski svet odobril uredbu o žitnem monopolu, ki bo sedaj objavljena. To uredba bo vlada izdala na podlagi pooblastitvenega zakona. Monopol obsega vse vrste žita, koruzo in krmlila (otrobe, rezance sladkorne pese, oljnatke pogače), dočim zaenkrat ne obsega mleviskih proizvodov. Uredba pa določa, da lahko vlada naknadno raztegne monopol tudi na mleviske proizvode.

— Podatjani trgovinski sporazum z Rumunijo. Trgovinski sporazum med kraljevino Rumunijo in kraljevino Jugoslavijo

je vnovič podaljšan za 6 mesecev, to je od 1. julija do konca 1. l.

— Velesejem v Lovu. Zavod za pospeševanje zunanje trgovine obvešča vse zainteresirane, da se bo od 1. do 16. septembra t. l. vršil 14. vzhodni velesejem v Lovu. Sprito zanimanja, ki vlada za ta velesejem, pričakuje vlada, da se ga bo udeležilo mnogo naših gospodarstvenikov. Za razstavo na sejmu pridejo v poštev: sveže sadje (grozdje, smokve, slive, jabolka, hruške, dinje, lubenice itd.), suho sadje, vino in druge alkoholne pijače, unije itd. Med predmeti, za katere bi se mogli zanimati jugoslovanski kupci, velja omeniti kemične izdelke, farmacevtske, tekstilne in železne, elektrotehniške izdelke, gumo, nafto, steklarske, porcelanske in podobne izdelke.

— Velikobeleškeka tvornica stekla. J. a. d. je objavila svojo bilenco za preteklo poslovno leto, ki izkazuje 11,3 milijona Din čistega dobička. Nasproti prejšnjim letom se je čisti dobiček te družbe sicer zmanjšal (leta 1932. je znašal 14,2, leta 1931. pa 18,2 milijona Din) vendar pa je tudi lanski dobiček v višini 11,3 milijona Din razmeroma velik, če upoštevamo, da znaša delniška glavica družbe 36 milijonov Din. Kosmat dobiček družbe je bil lani celo večji nego predlanskim saj je znašal 34,3 milijona Din nasproti 29,1 milijona Din v letu 1932. Zmanjšanje čistega dobička je nastalo predvsem zaradi tega, ker je družba poleg davkov v višini 9 milijonov Din stavila še 6 milijonov v davčno rezervo in je vrhu tega odpisala 3,4 milijona Din.

— Dobave. Gradbeni oddelek direkcije državnih železnic v Ljubljani sprejema do 10. t. m. ponudbe glede dobave vijakov. Režijska komisija Celje sprejema do 10. t. m. ponudbe glede dobave 2000 kg bencina, 200 kg avtomobilskega olja, 100 kg konsistentne masti, 50 kg karbida, 2 kg solne kisline in sredstva za krpanje gume. Komanda pomorskega zapklopstva v Divuljah sprejema do 15. t. m. ponudbe glede dobave rabljenega avtobusa. — Direkcija državnih železnic Subotica sprejema do 16. t. m. ponudbe glede dobave jekla, pločevine, železa, cinkove barve, gume, škotek, brusnih plošč itd. — Direkcija državnega rudnika Vrdnik sprejema do 19. t. m. ponudbe glede dobave raznega vrvarskega materiala. Direkcija državnega rudnika Ljubija sprejema do 23. t. m. ponudbe glede dobave 1500 kg tračnikov in 300 kg vijakov z maticami. Direkcija državnega rudnika Senjaki Rudnik sprejema do 23. t. m. ponudbe glede dobave konjske opreme. Pri upravi državnih monopolov v Beogradu se bosta vršili naslednji ofertni licitaciji: 3. avgusta glede dobave 300 kubičnih metrov dešč, 8. avgusta pa glede dobave 4300 kg gumiarabike.

Borze

5. julija

Na ljubljanski borzi je bila danes deviza Newyork nadalje slaba, dočim se oficijelni tečaj ostalih deviz niso bistveno spreminili. V privatnem kliringu, notira avstrijski šilling nespremenjeno 9,15-9,25 (v Zagrebu promet po 9,150, v Beogradu tečaj 9,01-9,11). Angleški funti so se v privatnem kliringu v Zagrebu trgovali po 252,25, grški boni po 30,62, španske pezete pa po 6,35.

Na zagrebškem efektne tržišču se je vojna škoda dvignila na 309 denar brez zaključka (v Beogradu promet po 308,50 in 306,75). Zaključek je bil zabeležen v 7% investicijskem posojilu po 71 in v delnicah PAB po 215.

Devize

Ljubljana. Amsterdam 2310,40 — 2321,76, Berlin 1300,14 — 1310,94, Bruselj 795,52 — 799,16, Curih 1108,35 — 1113,55, London 171,80 — 173,40, Newyork 3376,33-3404,59, Pariz 224,49-225,61, Praga 141,23-142,09, Trst 291,68 — 294,08 (premjia 28,5 odst.). Avstrijski šilling v privatnem kliringu 9,15-9,25.

Zagreb. Amsterdam 2310,40 — 2321,76, Berlin 1300,14 — 1310,94, Bruselj 795,52 — 799,16, London 171,80 — 173,40, Milan 291,68 — 294,08, Newyork kabel 3398,33 —

3426,59, Newyork ček 3376,33 — 3404,59, Pariz 224,49 — 225,61, Praga 141,23 — 142,09, Curih 1108,35 — 1113,55.

Curih. Pariz 20,2625, London 15,54, Newyork 307,25, Bruselj 71,80, Milan 26,36, Madrid 49,15, Amsterdam 208,45, Berlin 117,25, Dunaj 57,25, Stockholm 80,10, Oslo 78,10, København 69,45, Praga 12,75, Varšava 58,10, Bukaresta 3,05.

Dunaj. (Tečaj v priv. kliringu.) Beograd 10,87, London 27,30, Milan 46,17, Newyork 537,06, Pariz 35,57, Praga 21,76, Curih 175,20, 100 S v zlatu 128 S pap.

Efekti.

Ljubljana. Vojna škoda 303 — 305, 7 odstotno invest. 71 — 71,50, 8 odst. Blair 61 — 61,25, 7 odst. Blair 55 — 56, 7 odst. Dr. hip. banka 67 — 68, 4 odst. agrarne 37 — 37,50, 6 odst. begluške 54 — 54,25.

Zagreb. Državne vrednote: Vojna škoda 309 den., za julij, avgust 307 den., za sept. 308 — 308,50, za dec. 308 den., 7 odst. investicijski 71 — 71,50, 7 odst. Blair 56 — 56,50, 8 odst. Blair 61,50 den., 6 odst. begluške 54 — 55; delnice: PAB 214 — 214,50, Sečera Osijek 150 bl., Trbovlje 85 — 90.

Beograd. Vojna škoda 308,50, 306,75 zaključek, za sept. 319 zaklj., 7 odst. invest. 71 — 71,50, 4 odst. agrarne 37,50 zaklj., 6 odst. begluške 54,60, 54,25 zaklj., 8 odst. Blair 62 den., 7 odst. Blair 53,70, 55,50 zaključek, Narodna banka 4100 blago, PAB 214,50 zaklj.

Dunaj. Dunav-Sava-Jadran 10, Državne železnice 12,80, Trboveljska 10, Alpino-Montan. 9,02, Sečera 14,75.

Blagovna tržišča

21.10.

+ Chicago, 5. julija. Začetni tečaj: Pšenica: za julij 88,50, za sept. 89,25; korusa za julij 57,625, sept. 58,5050, za dec. 60,875.

+ Winnipeg, 5. julija. Začetni tečaj: Pšenica: za julij 76,50, za avg. 78,875, za okt. 79,50.

+ Ljubljanska borza (6. t. m.) Tendenci za žito nespremenjena. Nudijo se (vse za slovensko postajo, plačljivo v 80 dneh): pšenica (po mleviski tarifi): baška 79,80 kg po 162,50-165, baška, 80 kg po 165-167,50; korusa (po navadni tarifi): popolnoma suha s kakovostno garancijo za julij 147,50-150; moka: baška 80 kg po 230 — 265, banatska po 265 — 270.

+ Novosadska blagovna borza (5. t. m.) Tendenci nespremenjena. Promet je bil slab. Pšenica: baška, okolica Novi Sad, srednje: baška, gornjebaška, 78 kg, stara 112,50 do 115, nova 110 — 112,50; baška, okolica Sombor, 76 kg, stara 109 — 111, nova 107,50 — 110; baška polska, 77 kg, stara 115 — 118, nova 115 — 117,50; baška ladja Tisa, 78 kg, stara 124 — 126, nova 119 do 121; srednjebanatska, 77 kg, stara 110-112, nova 108 — 110; gornjebanatska, 76 kg, stara 107 — 109. — Ječmen: baški, aremski, novi, 65/66 kg 84 — 96. — Korusa: baška 100 — 102; okolica Sombor 101 — 103; banatska 98 — 100; ladja Sava, Begej 105 do 107; ladja Tisa, Dunav 106 do 108. — Moka: baška, banatska 80 kg po 208-185 — 205 (aremska, slovenska 185 — 195); 24 165 — 185 (165 — 175); 54 145 — 165 (145 — 155); 64 125 — 145 (125 — 135); 74 105 — 110 (105 — 110); 84 107,50 do 112,50 (107,50 — 112,50). — Otrobi: baški, aremski 87,50 — 90; banatski 85 — 87,50.

+ Budimpeštanska terminska borza (5. t. m.) Tendenci slaba, promet živahen. Pšenica: za okt. 15,160-15,60-15,62 za marc 16,63-16,65; korusa: za julij 10,45-10,48, za avgust 10,40-10,42.

Zahvala.

Prijetno iznenaden po toliki pozornosti javnosti in po mnogih čestitkah prijateljev in znancev, ki sem jih bil deležen ob priliki svoje 70letnice, se ginjen iskreno zahvaljujem vsem in vsakomur.

Priznanje javnosti, ki sem ga bil ob tej priliki deležen, kakor tudi moje početje, me navdaja z lepimi nadami za bodočnost.

Priporoča se

TEODOR KORN, Ljubljana.

Marko Komar:

Kupec

Hudo je gledal kakor medved, ko mu je žena omenila, da bo moral prodati vino, ker tako ne gre več. Kljubek že nosi dve leti, kostuma sploh nima, čevice pa razhojene, da si niti med ljudi ne upa. Tako je tožila in venomer je vzdihovala:

»Oh, zakaj nisem vzela bogatega Tomaža, pri njem bi imela nebesa!«
Jezno je zagodel Matija, češ, da mu je to že stokrat povedala in da lahko kar takoj gre k tistemu mesarju zavajenemu. Vina že ne bo prodal, kaj takega se še ni slisalo, da bi pošten človek, ki ni zid in t. kramar, prodal zlati vinski kapljico. Kar ga ne bo izpil sam, ga bodo dobri ljudje, saj ima v načrtu, da povabi drugi teden nekaj vinskih bratov.

Čez tri dni pa se je premislil. Upniki so hodili v hišo, in vsak je hotel imeti svoj denar. Zato je zaklel:

»Pa naj gre vino, ako že vse hudič jemlje! A zastojni ga ne bom dajal, presneto mi ga bo plačal, kdor ga bo hotel piti!«

In kakor nalašč je čez tri dni potrkal na vrata neznan možak; bil je srednje velik, rdečega obraza s širokim brki in je povedal, da je tam pri tisti hiši, kjer raste na dvorišču velika izabala, zvedel, da je tu dobro vino napredaj, pa je prišel porabati. Kljubek z zelenim trakom je pustil na glavi in zavil je po prekmursko. Rahlo se je razkoračil, potisnil roke v hlače, da se mu je zasvetila debela veriga na napetem trebuhu. Pravil je, da ima že dve sto leti staro gostilno, vsak mesec grede najmanj trije polnovrski, včasih pet, kadar je semenje.

»Seveda imamo vino,« je hitela žena, »prav dobro vino, in vse prodamo. Saj smo že imeli kupca jeseni, a sopro raje počakali, da se vino očisti. Sedite, ali ste že južnili?«

Kupec je odgovoril, da ima rad solato z jajci in da pojde v restavracijo na kosilo. Ali ker se je žena bala, da bi utegnil kdo drugi prestežiti bogatega kupca, mu je sama ponudila obed.

»Kaj bi hodil drugam, bom že jaz napravila malenkost, takoj bo gotovo! In potem vas bo on peljal v gorice, da pokusite, gotovo vam bo vino ugalajlo, nikjer nimajo tako sladkega.«

Matija je sicer gledal postrani nevarljene gosta, a ker je sprevidel, da ni drugače, se je udal.

»Ti kar pojdi z njim, saj je videti zanesljiv človek, ki bo takoj plačal. Pogledaj,

kakšna sem, same cunje so me, e je žena šepnila, ko se je moč še smiraj obotavljaj. Vzel je palico v roko.

»Pa pojdiva, gospod Prekmurec. Vreme bi bilo sicer lahko lepše, pa saj sva kmalu v goricah.«

Šla sta med hišami in vrtovi, izogibala se blatu, ki se je razlezlo po ulicah, in bila kmalu zunaj vasi.

»Od kod ste že doma?« je vprašal Matija kupca, ki je nekam tuje in nezaupno korakal za njim. Zdel se mu je slabe volje, in je pripisoval to grdi in blatni poti, ki je šla navkreber med razdrtim bregom in trnjem.

Od Murške Sobote sem, iz Brezovice. O, pri meni se dosti izpije, vsak dan nastavljam kak sod, tudi mesnica mi gre dobro, hvala Bogu! Pa žena mi pomaga, otroci so, seveda skrbni, pa zaslužek je dober!«
Kupec je govoril naglo, kot bi imel naučeno, in je pogrezal palico v rjavo ilovico. Pravil je o svojih domačih razmerah, da ima dva hlapca, da bo dal hčerko v šolo, da imajo njegovi gostje radi močno vino.

»Ne bo slabo,« si je mislil Matija, ki ni dosti poslušal zgovornega tujca, »denarja ima precej in bo lahko takoj plačal. Bog ve, da bi drugače ne prodal! Videti je pošten človek, menda ni kak kolofotkar. Sicer pravijo, da ima Prekmurec kruh v torbi in pamet v glavi, kadar gre kupiti kravo. Gledati moram, da me ne ukani, brez denarja ne bom ničesar. Pri vinu je taka navada, porečem.«

»Človek mora imeti denar, ako gre vino kupovati,« je nenadoma spregovoril kupec, kot da je silil Matijevo misli. »To so stroški za gostilno, seveda nekaj se zaslužim, pa ne več tako kot med vojno.«

»Ali ste že dosti vina pokupili v teh krajih,« je vprašal Matija, ko sta korakala med smrečjem in borovjem.
»O dosti sem ga že izvozil, vsako leto pridem ponj. Gledite iz tiste zidance sem ga vzel lani osem polovnjakov,« je odgovoril kupec in pokazal proti rjavi, dolgi zidanci, ki je bila samostanu podobna.

»Tam ste ga kupili? Pa to je Haptov zid, meniš, so tam gospodarji in ti vsega sami popojejo.«

»Tako? Pa sem ga je kupil! E, počakajte, res je, to je bilo bolj na levo, v drugem vrhu,« se je v zadregi popravljal kupec.

Matija je bil pogledal od strani in ni mogel razumeti, zakaj oni skriva oči in ni več tako siguran kakor poprej.

»Ono leto pa sem vasil tam zadaj po ti-

stem grebenu, gledjte, pri tistih palmah sem nalagal. Velik gospod je bil, skoraj tak kakor ste vi, z dolgimi brki, od katerega sem kupil. Težko smo vozili, e, slaba pota so pri vasi!«

Hodila sta po ilovici, ki se je mastno svetila, in je sporezavalo, da je bilo Matiji nerodno. Vreme je bilo deževno in je vsak trenutek pretlo, da se usuje ploha. Veter je otresal listje, in mokre veje so jima škropile za vrat. Od zahodnih hribov so se gostili sivi in črni oblaki, včasih jih je raztrgal veter in pokazale so se modre lise. Bal se je, da ju ne bi močilo. Vraga, navsezadnje bo kupec slabe volje, vino mu bo kislilo, in iz kupčije ne bo nič.

»Daleč imate gorice, ali sva kmalu tam?«

Kupec je postajal zamišljen in zdelo se je, da mu nekaj ni po volji. Nemirno je gledal okrog sebe, kot bi iskal grmovja, kamor bi skočil.

»Sto vrgov, tak korenjak kot ste vi, menda vas saj ne bole noge?« Še tistile hrib morava prekoračiti, gledjte, za bukovjem je moja bajta, saj vidite smreko zraven nje.«

»Daleč je in strmo, da sem vedel, pa bi se premislil. E, vreme je slabše!«

»Tega bi se ball! Ali niste junak! Nisem mislil, da se krtmarji tako boje vode, no, saj je prav tako,« se je šalj Matija.

»Saj rad hodim, seveda po kosilu!«
»Tako prehod je nekaj zdravega, po njem se lahko pije.«

»Kajpada, če je klobasa v kanjirji, veste, kaj rad kaj zagrizem.«

»Nejaj se bo že dobilo, saj ima vinčar-ka kokoši.«

Pot je zavila navkreber, zagazila sta v rjavo blato, ki je napolnilo kolovozce. Šla sta po robu med goricami, kjer je stala na levi strani lesena koč, vsa prihuiljena pod slamnatno streho, in poleg nje star oreh s suhimi vejami, ki so nerodno štrlele v zrak.

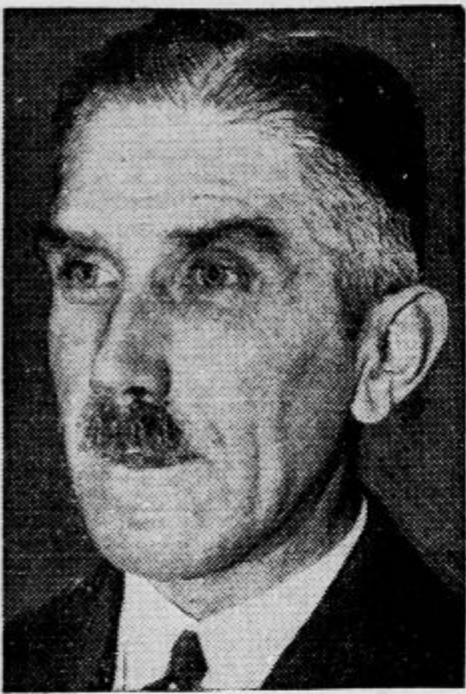
»Skoro sva na vrhu, pogledjte, kako je lep razgled!«

Matija

Noč groze v Röhmovi vili

Kako je prišel umorjeni štabni šef rjave vojske do svojega bogastva
Zadnji trenutki bivšega državnega kancelarja generala Schleicherja

Poročevalec madžarskega »Nemzeti Ujsaga« opisuje v svojem listu okoliščine, v katerih je bil aretiran in ubit šef Hitlerjevih napadalnih oddelkov, Ernest Röhm. Reporter poroča:

Von Papen

nemški podkancelar, je po zadušeni revoluciji v Nemčiji ponudil demisijsko, vlada pa tega ni sprejela zaradi Hindenburgove odločitve

Bivši nemški prestolonaslednik, ki je po zadnjih dogodkih v Hitlerjevi Nemčiji odpotoval k svojemu očetu v Doorn, da mu poroča o krvavih dogodkih

Pejajali smo se v avtomobilu z nekimi po-veljnim oddelkom udarniških čet do Tegernskega jezera, od tam pa s čolnom do kopališča Wiessee, kjer je imel Röhm krasno urejeno vilo. Röhm je bil potomec siromašne rodbine, toda pod narodno socialističnim režimom si je nagradil ogromno premoženje. V Monakovem pripoveduje, da je bil najimovitejši mož na Bavarskem. Umel je sijajno izkoriščati narodno socialistično konjunkturo v lastni prid. Po bojiševski vporoki je stiskal imovite Monakove, da so mu plačevali mesečni prispevek več tisoč mark. Kdor se ni hotel pokoriti njegovi zahtevi, ga je Röhm kratkoma opelnil. V zadnjih tednih so na njegovo povelo opeljeni stanovalci več uglednih monakovskih rodbin. Röhm se je te ekspedicije osebno udeležil ter pobral pri svojih žrtvah, kar mu je vrednega priložilo pod roko.

Röhmova vila, ki je zdaj zastražena z močnim policijskim kordonom, kaže strahovitost. Kamor človek pogleda, povsod samo sledovi krvi. V stanovanju ni niti enega predmeta, ki ne bi bil naravnost polt s krvjo. Na mizi v jedilnici ležijo še obrzane s krvjo. Vsa vrata so iztrgana s tečajev, pohištvo pa je razbita. Moral je biti strašen boj...

Spremljevalec madžarskega novinarja, ki je igral vidno vlogo pri Hitlerjevi očisti-vaški akciji, je povedal reporterju, da je Hitler vedel o nameravani uporabi več tednov pred krvavo soboto. Ob štirih zjutraj se je z letalom pripeljal v Monakovo.

Tresel se je po vsem životu, ko je stopil iz letala in takoj zaukazal, da morajo čete zasesti Rjavo hišo. Sam pa je sedel s tremi drugimi spremljevalci v avtomobil in se je odpeljal v Wiessee. Ko je pozval Röhma na odgovornost, je bil tako razburjen, da je jedva govoril. Pograbil je najbližji stol in je z njim v svoji jezi razbil vse pohištvo v sobi. Potem je velel odpeljati iz Röhmove spalnice dečke, ki so jih deloma postrelili na licu mesta, deloma pa so zvezane odvedli v taborišče Dachau.

Berlinski skupinski vodja Ernest se je vrnil Hitlerju k nogam in ga je milo prosil, naj se ga usmili, toda Hitler je ostal neizprosen. Tudi Ernesta so zvezali in odvedli v Dachau, kjer so ga tri ure pozneje prematili do smrti.

O zadnjih trenutkih generala Schleicherja poroča avtentična oseba tole:

V petek zvečer je Schleicher povabil k sebi v vilo v Neubabelsberg večjo družbo na večerjo. Vsi so bili židane volje in nikomur se ni niti sanjalo, kaj se pripravlja za njihovimi hrbiti. V soboto v zgodnjih jutranjih urah se je pred vilo ustavil policijski avtomobil. V njem sta bila samo dva agenta. Prvi je ostal pri krmilu, drugi je šel v vilo. Padla sta dva strela. Po tem dogodku se je agent vrnil, sedel zopet v avtomobil in se odpeljal svojo pot. Vozilo je stalo pred vilo komaj dobro minuto. Nemogoče je, da bi se bil general Schleicher mogel postaviti v bran. Obležal je takoj mrtev. Njegova žena je dobila strel v spodnje telo in je umrla med prevozom v bolnišnico.

V senci policije vzključajo nemški otroci in odrasli »Heil Hitler«

Važna odkritja na Bahamskih otokih

Navzlic svoji legi pred ameriškim pristaniki mesti so ostali Bahamski otoki do danes toliko kakor neraziskani. Ekspedicija, ki jo je poslala na otočje Yaleška univerza, se je vrnila domov z obilnim plenom.

Pred vsem so raziskovalci dognali, da so bili Bahamski otoki, kjer je najti dokaz za bivaljske predžgodovinskih ljudskih selišč, vojaš integralen del ameriške celine. Odprava je nadalje odkrila na otočju novo vrsto glodalcev, več deset neznanih žuželk, kuščarjev, polzev in tudi nekaj rastlinskih vrst. Posebno zanimive so ugotovitve, da je živelo na otokih Haiti in San Domingo mešana ljudstva, o katerem ni sledu nikjer drugje na zemlji.

Bon ton

Francoski pisatelj Paul Reboux je objavil »deset pravil« lepega vedenja, ki jih imenuje sam »pravila uspeha«. Evo jih po vrsti:

- Ne bodi dolgočasen!
- Trudi se, da bi ugajal drugim!
- Bodi potrpečljiv!
- Ne bodi predrzen!
- Ne streži ljubezni!
- Napravi ljubemu bližnjemu življenje kolikor mogoče prijetno!
- Bodi vedno takšen, kakršen si v resnici!
- Ne bodi tako skop, da živiš pod svojo povprečnostjo!
- Prilagodi se svojim letom!
- Pri vseh težkih vprašanjih o vedenju se zgleduj po drugih!

Iz življenja velike ženske

Marija Skodlowska-Curie

Pred šest in šestdesetimi leti se je narodila v skromnem stanovanju varšavskega gimnazijskega profesorja fizike Jana Skodlowskega deklica, ki so ji dali pri krstu ime Marija. Bila je četrta hči profesorja in njegove žene. Otroška leta deklice so minevala med tesnimi stenami stanovanjskih prostorov. Pozneje, ko je hodila v šolo, je večkrat občudovala očetov laboratorij s fizikalnimi instrumenti in kemikalijami. Ko je absolvirala srednjo šolo in napravila zrelostni izpit, pa je takoj sklenila, da se posveti fiziki.

V tistem času je izgubila Marija mater in prof. Skodlowski je ostal sam s štirimi hčerami. Professoreva plača je bila tako majhna, da ni mogel skrbeti za nadaljnjo vzgojo svoje hčere. Tako ni preostalo Mariji nič drugega, kakor da si je poiskala službo. Začela je s poklicom vzgojiteljice. Vse, kar je zaslužila, je spravljalja, in ko se ji je zdelo, da je prištedila dovolj, se je napotila v Pariz ter se vpisala na Sorboni. Študiral je fiziko. In ker ji niso zadostovali prihranki za izhajanje, se je prebivala skozi življenje še z jezikovnimi instrukcijami.

V letih pomanjkanja in bede se je Skodlowska seznanila z revnim študentom, ki se je pisal Curie. Tudi on je študiral fiziko in je po absolviranju študijah dobil službo profesorja v nekem majhnem provincialnem mestu. Curie in Skodlowska sta se imela rada in l. 1895. sta se vzela, kakor sta sklenila še za časa svojih študijskih let v Parizu. Saj je bilo toliko stvari, ki so ju vezale! Nekoč je Marija brala v listih, da je neki francoski učenjak z imenom Becquerel odkril, da oddajajo uranove soli posebne žarke, ki kažejo podobna svojstva kakor Röntgenovi žarki. To odkritje ni dalo Mariji niti minute miru.

Napotila se je s svojim možem po svetu. Oba sta zbirala uranovo rudo, jo nalogala v zaboje in se odpeljala z njo v Pariz. Tam sta se lotila težkega dela. Izolirala sta plati v rudi, ki so v tem žarke, da se jim nista mogla načuditi.

Zastavila sta si vprašanje: »Odkod ta nenavadna svetloba?« In sta začela raziskovati. Slednjič sta odkrila, da vsebuje ruda neznatno množino neke snovi, ki daje od sebe sij.

Tako sta Curie in njegova žena odkrila

radij. Novica o tem je šla po svetu kakor vest o čudežu. Kajti kmalu se je pokazalo, da ta skrivnostna snov, ki se sveti, dela pravcarke čudeže, zdravi rakasta obolenja in rešuje življenje ljudi.

Zakonca Curie sta postala na ta način svetovno znana. In zgodil se je nov čudež: dobila sta za odkritje radija Nobelovo nagrado dvakrat: prvič l. 1898., ko sta odkrila radij, drugič l. 1910., ko se je ge. Curie posređila dobiti radij v čisti obliki. Šele takrat so namreč mogli določiti ceno za radij, ki je postal neobhodni zdravniški pripomoček za neke bolezni.

Kako ogromno delo je bilo treba pri tem izvršiti, se ljudem niti ne sanja. Iz tisoč kilogramov prečiščene uranove rude se da namreč pridobiti jedva četrt grama radija. Največ uranove rude pa hranijo hrbiti pri Joahimovu na Češkem ter rudniki v ameriških Kordiljerah. Na obeh krajih pa se dobi radij le v najnevarnejših množinah. Treba je izkopati cela gorovja, da se dobi nekaj miligramov radija.

Curie je podlegel že l. 1906. prometni nezgodi. Njegova žena pa zaradi tega ni omagala. Delala je sama naprej, nadaljevala to, kar sta z možem započela skupaj. In l. 1911. je stala kot drugokratna Nobelova nagradnica pred švedskim kraljem v Stockholmu, ki ji je izročil čen Nobelove ustanove z besedami: »Prvič se je svet poklonil zakoncem Curie, danes smo se

PRAVEKAR IZIALA STEVILKA ILUSTRIRANE TEDENSKE REVILJE

„ŽIVLJENJE IN SVET“

PRIPOBUJE NASLEDNJE ZANIMIVOSTI

Slika na ovitku: V KOPALISCU (Foto)

Naslovna slika: TIH POLETNI DAN (Foto)

MEJE NAZORNOSTI (Ploške in telesa z eno samo stranjo) — AZBEST (S) — DVOJČNIKI (k) — Dr. Anton Debeljak: JAN NERUDA — OSVETLJIVI SLONI (J. F.) — SLIKE IZ ŽIVLJENJA IN SVETA — Z DEŽJA POD KAP — Margita Matches: DIVJI PARADIZ (25) — BLAGOSLOV ZEMLJE — LASJE IN STAROST — RONTGENIZIRANJE KOVIN — ČLOVEK IN DOM (Moderno dekorativno blago) — IVERI — 8AH — ZA MISLECE GLAVE — ANEKDOTA — Na platnicah: HUMOR — KRIZALJKA

Priloga: Dr. Vladimir Travner: KUGA NA SLOVENSKEM

»ŽIVLJENJE IN SVET« se naroča pri upravi: Ljubljana, Knašjeva ulica 5, ter stane na leto (dve knjigi) 80 Din, za pol leta (ena knjiga) 40 Din, za četrt leta 20 Din, Posamezni zvezki se dobivajo po 2 Din. TELEFON št.: 3122, 3123, 3124, 3125, 3126.

Nov element

Važno odkritje češkega radiologa inž. Koblica

Jahimovski inženjer Odolen Koblic, predstojnik državne tvornice za pridobivanje urana iz radija v Jahimovu, je po nad pol letnem delu izoliral nov element iz uranove rude. Novi element, ki ima št. 93 in atomsko težo 240, so krstili za »bohemi-um«. Inž. Koblic sodi, da je v jahimovski uranovi rudi približno en odstotek novega elementa, ki se lahko smatra za materski element protoaktinija in aktinija.

Inž. Koblic, ki je napravil to odkritje, je študiral na visoki šoli za kemijo in kemično tehnologijo v Pragi. V Jahimovu živi od l. 1920. Nekaj časa je študiral tudi v Parizu in je delal eksperimente v laboratoriju soodkritelje radija ge. Curie, študiral pa je tudi na College de France pri prof. Mouretu.

Teoretično domnevo, da se elementi kon-

čajo pri 92. elementu, je ovrgel že angleški učenjak sir Arthur Eddington, ki je skupno z nekaterimi drugimi znanstveniki izrazil misel, da je vseh elementov na svetu najbrže 44 elementov, ki so mnogo težji od ostalih. Če je ta domneva resnična, potem je jasno, da je 93. element »bohemi-um« prvi iz vrste težjih elementov, na podlagi katerih se da pojasniti nedoumljivo velika teža nekaterih vesmirskih teles.

Po naziranju ameriških fizikov so ti »superementi« sestavljeni iz snovi, ki se spreminjajo hitreje nego radij. Novo odkriti element »bohemi-um« ima n. pr. svojstvo, da razpade v 13 in pol minutah do polovice. Odkritje češkega radiologa je zbudilo v vsem znanstvenem svetu razumljivo pozornost.

„Človeški torpedo“

Američani sledijo Japoncem s „humanitarnejšim načinom“ smrtnosigurnega poklica

Marsikomu je gotovo še v dobrem spominu misel »človeškega torpeda«, ki se je porodila na Japonskem. Tam so izumili napravo, ki se, kakor dosedanja torpeda, odstrelji iz podmornice proti sovražni ladji. Toda japonska novost je ta, da je v torpedu poleg eksplozivnih snovi tudi prostor za enega človeka, ki daje še po izstrelitvi torpedu smer ter ga vodi tik do cilja.

Japonski torpedo je opremljen s posebno napravo za stisnjeni plin, a ima to nesrečno svojstvo, da ubije v trenutku, ko se razpoči, tudi človeka, ki ga vodi do cilja. Japonci pravijo, da je učinek, ki ga doseže, vsakokrat vreden človeške žrtve. Zato so japonske vojaške oblasti pozvale mlade vojake, naj se prostovoljno javijo za kandidate smrti. Poziv je imel dober uspeh. Javilo se je kakšnih 5000 mladih Japoncev, ki so izjavili, da so pripravljeni žrtvovati svoje življenje za blaginjo domovine. Iz teh 5000 kandidatov smrti pa so zankrat izbrali samo 400 častnikov.

Američani so se, ko so slišali o japonski iznajdbi, namrdnili. Nedvomno klije v njihovih srcih manjši patriotizem kakor pri Japoncih. Priznavajo sicer, da je človeški torpedo umna naprava, toda nikakor jih ni volja, da bi zaradi te umnosti morali ubiti ljudi.

Več mesecev so ameriški inženjerji študirali problem in slednjič je prišel inženjer Farland iz Milwaukeeja na misel, da se da napraviti konstrukcija, ki ne zahteva naravnost človeškega življenja. Ameriški torpedo je podooben japonskemu in ima tudi prostor za vodnika. Malo pred ciljem pa lahko vodnik zapodi torpedo proti cilju, ne da bi mu bilo pri tem žrtvovati sebe. Učinek pa lahko opazuje s periskopom. Delo, ki bi ga moral opraviti vodnik na zadnjem delu proge torpeda pred ciljem, opravi poseben raketni sistem. V trenutku,

ko zapusti človek torpedo, se zadnjič navje pripravo za stisnjeni zrak, sam pa se urno odstrani in plava proti podmornici, kjer ga lahko posadka doseže in reši smrti.

Prostovoljna smrt izdajatelja „N. W. Journala“

Izdajatelj dunajskega »N. W. Journala« Jakob Lippowitz se je v sredo 4. t. m. obesil v svojem stanovanju. Lippowitz je bil star 69 let. Pred nekaj meseci, ko je predal svoje podjetje italijanskim kapitalistom, so bili njegovi živci tako razvržani, da se je vsak trenutek bal smrti zaradi lakote. Misel na življenje brez sredstev ga je končno poglala v smrt.

Miss Francija 1934

Za letošnjo miss Francijo je bila izvoljena gđ. Simona Barillier

A NEKDOTA

Pri nekem nedavnem sprejemu diplomata, je rekel Kemal paša: »Če jaz umrem, se bo našlo tisoč ljudi, ki bodo takoj stopili na moje mesto!« Angleški poslanik pa je odvrnil diktorju: »Ekselencija, dovolite mi skromno pripombo, da tisočero pretiravate.«

VSAK DAN ENA

Po poroki

»Zakaj pa mi nisi pred poroko povedala, da imaš v ustih toliko zlatih zob?«
»Draga, ker nisem hotela, da bi me vzela za ženo zgolj iz gnetnih razlogov.«

Ali si že član „Vodnikove družbe“?

zbrali, da počastimo samo gospe Curie... S temi besedami se je kralj priklonil pred učenjakinjo ter ji poljubil roko.

★

Marija Skodlowska-Curie je umrla v nekem sanatoriju v Sallenchezu na Savoy-skem. Bolehala je na perniciozni anemiji. Njeno zdravje je izpopkavalo preintenzivno ukvarjanje z X žarki.

Znani ženevski zdravnik, univ. profesor Roch, ki je malo pred smrtjo pohitel v Sallenchez, da bi pomagal učenjakinji, je prišel prepozno. Prekinil je predavanje na univerzi, da bi mogel koristiti s svojim zdravniškim znanjem gospe Curieovi. Ko pa je dospel na mesto, je izvedel, da je ga. Curie umrla ob šestih zjutraj pred njegovim prihodom. Bila je skoro do zadnjega pri jasni zavesti.

IVERI

Izživeti se in pustiti, da se izžive tudi drugi — to je geslo naših dni.

Zenske so knjige, ki imajo poleg dobrih tudi svoje slabe strani.

Domovina žensk je tam, kjer ljubijo, toda ne pozabite, da ženske rade večkrat menjavajo domovino.

Tako zvane »nevarne ženske« so pogosto zelo nevarne, krojke pa so čisto najnevarnejše.

L. Wolff;

Garragan

Roman

»Kako mlada je, je pomislil Garragan in na pol premagan odvrnil: »Prav imate, Nikolina. Vzlic vsemu je življenje lepo, ker so na tem revnem svetu ženske.«

18.

»Na borzo morate, gospod Bokofzer.«

»Zelo važna reč, ta borza, kakor ustvarjena za tiho pobožnost! Verjeme mi, gospodična Queissova, propad zahoda se pričinja s propadom borze.«

Nikolina je nestrpno pogledala na uro.

»Nu, nu, saj že grem. Do zadnjega minuta je treba ostati na straži. Kaj sem še hotel reči, gospodična Queissova, če bi moj tast telefoniral —«

»Zastran eschweilerskih, vem, gospod Bokofzer. Porečem mu, da ste jih kupili zani.«

Gospod Bokofzer se je dobrodušno nasmehnil. »Vidite, kako malo veste, gospodična Queissova. Nič nisem kupil. Povejte mojemu tastu, da sem dobil slabe informacije, ali kar vam že pride na misel.«

»Zakaj ne marate razveseliti starega gospoda s temi nekaj delnicami, gospod Bokofzer?«

»Bogme, gospodična Queissova, v vaših prsih utripa judovsko srce,« je ganjen vzkliknil Bokofzer. »A veste, premislil sem vso reč. Kaj je treba staremu človeku eschweilerskih? In razen tega ne

pozabite, če bo imel pet eschweilerskih, nas bo klical petkrat na dan in petnajstkrat vsako noč in vpraševal, kako stojijo. To je nemogoče. Ali ste že pozabili, kako je bilo z otavskimi? Bog nas varuj! Na Belega jelena sem se moral peljati, da sem prišel do sape.«

»Gospod Bokofzer, na borzo morate.«

»Kaj me gonite, gospodična Queissova? Saj veste, da nisem maratonski tekač.«

»Obiska pričakujem, gospod Bokofzer.«

»Se to! Zakaj mi niste takoj povedali, gospodična Queissova? Obilo zabave!«

»Razgovor je seveda poslovnega značaja, gospod Bokofzer,« ga je zavrnila Nikolina.

»Do svidenja, gospodična Queissova.«

»Do svidenja, gospod Bokofzer.«

»Kaj sem že hotel reči, če bi Gartenberg klical, tedaj: A. Pollak, razumete, gospodična Queissova, nič ne bo! S tem človekom ne maram imeti opravka. Do svidenja.«

Hito je odšel iz sobe.

Nikolina se je oddahnila, stopila k zrcalu, se zadovoljno vrnila k velikanski pisalni mizi, zamišljeno poduhala vijolice, ki so v ozki, nežni posodi stale pred njo, in jela čakati.

Točno ob dvanajstih je sluga naznanil grofa Heniksteina.

»Dobro jutro, gospodična,« je rekel Glorijin paže z ljubeznivim smehljajem, ki je skrival njegovo zadrego.

»Dobro dan, grof Henikstein,« je zelo hladno odvrnila Nikolina in počasi vstala, kakor da bi hotela pokazati, kako težko se loči od svojega dela.

»Krasna delovna soba,« je občudujoče vzkliknil Henikstein.

»Čudovita delovna soba!« je zamaknjeno vzkliknil Henikstein, ravno dušno se ogledujoč po velikem, bogato opremljenem prostoru.

»Tako mora biti pri Stinesu.«

»Stines ima gotovo preprostejšo delovno sobo. Kar zanesite se na to.«

»Ali smem vprašati, kakšne kupčije se sklepajo v teh dvoranah, gospodična?«

»Vsake vrste,« se je posmehnila.

»Mislim si, da morajo biti sijajne.«

Nikolina je pokazala na skupino klubnikov in z napeto vladnostjo rekla: »Izvolite sesti, grof Henikstein.«

Paže se je zahrval in sedel, ko se je Nikolina vrnila na svoje mesto za pisalno mizo.

»Poslušam, grof Henikstein.«

Zasmejal se je kakor deček. Ona je nagrbnjala čelo.

»Prosim vas za zamero, gospodična, ali na to razdaljo je spoznavanje nemogoče. To je razdalja za dvoboja na samokrese s čisto lahkim pogoj, tako da je vsaka nesreča izključena.«

Nikolina je zatajila nasmeh.

»Ali se ne bi mogli pomakniti nekoliko bliže, draga gospodična pl. Queissova?«

Skomignila je z rameni, vstala in se slovesno kakor kaka Ifigenija približala naslanjačem iz krokodiljega usnja.

»Poljubim roko, gospodična. Vidite, to je čisto drugače.«

»Povejte mi, zakaj ste mahoma začeli govoriti z dunajskim naglasom? Človeka je kar strah, da ne bi zasodlali.«

Mladi grof se je na vse grlo zasmejal.

»Nikar se ne bojte, draga gospodična pl. Queissova. Jodlal pa res ne bom. A veste, stvar je tale: kjer se dobro počutim, tam govorim, kakor mi je zrasel jezik. Nehote se vrnem v narečje, ki mi ga je določil Bog v svoji nedoumljivi modrosti. Lepo, kaj ne da?«

CENE MALIM OGLASOM

Pe 50 par za besedo, Din 2.— davka za vsak oglas in enkratno pristojbino Din 3.— za štiro ali dajanje naslovov plačajo oni, ki iščejo skrb. Najmanjši znesek za enkratno objavo oglas Din 12.—. Dopolni in števne se zaračunajo po Din 2.— za vsako besedo. Din 2.— davka za vsak oglas in enkratno pristojbino Din 5.— za štiro ali dajanje naslovov. Najmanjši znesek za enkratno objavo oglas Din 20.—. Vsi ostali oglas se zaračunajo po Din 1.— za besedo, Din 2.— davka za vsak oglas in enkratno pristojbino Din 5.— za štiro ali dajanje naslovov. Najmanjši znesek za enkratno objavo oglas Din 17.—.

Mali oglasi

Ponudbam na šifre ne prilagajte znamk! Le, če zahtevate od Oglasnega oddelka »Jutra« odgovor, priložite **Din 3.— v znamkah.**

Vse pristojbine za male oglase je plačati pri predaji naročila, oziroma jih je vpsolati v pismu obnem z naročilom, ali pa po poštni položnici na čekovni račun, Ljubljana števil. 11842, sicer se zaračuna k zgoraj navedenim pristojbinam še manipulacijska pristojbina Din 5.—.

Vsa naročila in vprašanja, tičjoča se malih oglasov, je naslavljati na: Oglasni oddelak „Jutra“, Ljubljana.

Potniki

Beseda 1 Din, davka 2 Din za štiro ali dajanje naslovov 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Proviz. potnika (co) izdom za ohranitev prevoznice. Pomoči na oglas. oddelku »Jutra« pod šifro »Kavarna 1000.« 17795-5

Pouk

Dipl. filozofka inštruktorka vseh predmetov na višji razredi. Naslov pore oglasni oddelku »Jutra« 17797-4

Pouk

Za ponavljal. izpite inštruktorka. Cenj. pore oglasni oddelku »Jutra« pod »Abiturienc 96.492.« 17798-4

Profesor

prigovarja za popravne izpite posamezne ali v skupinah matematiko, fiziko, optiko, geometrijo. Gleda. ulica 6/V. 17800-4

Vajenci-ke

Beseda 1 Din, davka 2 Din za štiro ali dajanje naslovov 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Kavarn. vajenca

je primerno veliko izobraženo, ne pod 15 let starega sprejme takoj kavarna. Prešeren. 17799-4

Službo dobi

Beseda 1 Din, davka 2 Din za štiro ali dajanje naslovov 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Plačila natakarcia

po možnosti s znanjem nemščine, dobi službo takoj. Hotel Kokit, Novo mesto. 17711-4

Spretno pletilec in učenko

za stalno sprejme K. Sosa, Mostni trg 18. 17681-1

Strokovnjaki

za čevlje! Iščemo za takoj 8 strojnih šivalcev (Zwickler), 2 pomočnika na pete (Ferenbochier); delovna za vplevanje usnja (Afterleder), ki so ta posel že opravljali. — Ponudbe na Zagrebško trgovsko opremo, d. d., Zagreb, Nova ul. 11. 17780-1

Natakarja

enega za stalno, ter dva todeno enkrat za pomoč rabim za takoj. Predstaviti se je v Oficinskem domu med 8. in 11. uro. 17780-1

Lahek motor

Jamec, napredaj. Naslov v oglasnem oddelku »Jutra« 17814-10

G. Th. Rotman:

Peter Plavec in Janko Rjavec potujeta okoli sveta

Peter Plavec in Janko Rjavec potujeta okoli sveta

okoli sveta

Na Bledu

izdom opremljeno stanovanje dveh sob in kuhinje s 15. julijem — na priljubljeno mesto. Ponudbe na oglasni oddelku »Jutra« pod šifro »Cisto 57.« 17813-21/a

Samska uradnica

išče v napeto inobzornost stanovanje ali posamezno sobo. Ponudbe na oglasni oddelku »Jutra« pod šifro »A. B.« 17781-21/a

Lepo sobo

s posebnim vzhodom in opremljeno kuhinjo oddam. Naslov v oglasnem oddelku »Jutra« 17808-28

Opremljeno sobo

s posebnim vzhodom in opremljeno kuhinjo oddam. Naslov v oglasnem oddelku »Jutra« 17808-28

Opremljeno sobo

s posebnim vzhodom in opremljeno kuhinjo oddam. Naslov v oglasnem oddelku »Jutra« 17808-28

Opremljeno sobo

s posebnim vzhodom in opremljeno kuhinjo oddam. Naslov v oglasnem oddelku »Jutra« 17808-28

Opremljeno sobo

s posebnim vzhodom in opremljeno kuhinjo oddam. Naslov v oglasnem oddelku »Jutra« 17808-28

Opremljeno sobo

s posebnim vzhodom in opremljeno kuhinjo oddam. Naslov v oglasnem oddelku »Jutra« 17808-28

Opremljeno sobo

s posebnim vzhodom in opremljeno kuhinjo oddam. Naslov v oglasnem oddelku »Jutra« 17808-28

Sobo

v Beethovnovi ulici oddam s 15. julijem boljše opremljeno stanovanje. Naslov pore oglasni oddelku »Jutra« 17670-33

Opremljene sobe

solčne in zračne, s posebnim vzhodom, 1 ali 2 posteljnica, po 125—250 Din lahko tudi s hrano oddam v šp. 5841, Cernotova 31. 17731-33

Solčno sobo

lepo, s parketom in elektriko po nizki ceni oddam v centru mesta, za 250 Din odda mirna stanka. Naslov v oglasnem oddelku »Jutra« 17731-33

Sobo

s posebnim vzhodom takoj oddam na Sv. Petra cesti št. 69/V. 17824-23

Sobo

celo čisto, lepo opremljeno, v centru mesta, za 250 Din odda mirna stanka. Naslov v oglasnem oddelku »Jutra« 17824-23

Letovišča

Penzion »Sangrad« Cerklje, Gorenjsko. Najbolj in najbolj zdrav kraj za letovanje, obilna in dobra hrana petkrat dnevno. Dunajski in hrvaški kuhinjski. Cena 45—50 Din. — Kresni prostori za solčenje, bazen za kopanje itd. Zahtevajte prospekt! 17800-38

Dopisi

Beseda 2 Din, davka 2 Din za štiro ali dajanje naslovov 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

V oglasnem oddelku

»Jutra« je dvigljivi sledila pisma: Banja, Bolja družina, Božič solstnik, Cena, De-

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Inserrajte

v »Jutra«!

Ženitve

Beseda 2 Din, davka 2 Din za štiro ali dajanje naslovov 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Zidiskreditirano

Postoječe sam svoj posrednik za diskreditacijo, brez provizije. Labor. ženskih posrednikov za Din 10 (marke) ranešnje »Daruvanje« Daruvanje. 17608-25

Izgubljeno

Beseda 1 Din, davka 2 Din za štiro ali dajanje naslovov 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Nov ženski dežnik

je bil zamujen v soboto v trgovini Samos. Došlo gospo. prosim, da ga prinese na Rimsko ceto 13, pritišče, deemo. 17817-38

Razno

Beseda 1 Din, davka 2 Din za štiro ali dajanje naslovov 5 Din. Najmanjši znesek 17 Din.

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

Posredujem denar

na hranilne knjižice velikih denarnih zavodov. Rudolf Zore, Ljubljana. Gledališka 12. 17480-16

ODKRITA JE SKRIVNOST PUŠČAVE

